

EURÓPAI PARLAMENT

2014 - 2019

Plenárisülés-dokumentum

A8-0230/2015

22.7.2015

JELENTÉS

az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2013–2014)
(2014/2254(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Laura Ferrara

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	49
VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	51
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	56
VÉLEMÉNY A PETÍCIÓS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	64
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	72
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	73

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2013–2014) (2014/2254(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) preambuluma, nevezetesen a második és negyedik–hetedik francia bekezdéseire,
- tekintettel többek között az EUSZ 2. cikkére, 3. cikke (3) bekezdésének második francia bekezdésére, valamint 6. és 7. és 9. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 168. cikkére, különösen annak (7) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió 2007. december 12-én Strasbourgban kihirdetett és a Lisszaboni Szerződéssel 2009 decemberében hatályba lépett 2000. december 7-i Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés által 1948-ban elfogadott Emberi jogok egyetemes nyilatkozatára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló ENSZ-egyezményekre és az ENSZ-egyezmények testületeinek joggyakorlatára,
- tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló, 2006. december 13-án, New Yorkban elfogadott, az EU által 2010. december 23-án ratifikált ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-án, New Yorkban elfogadott ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának alábbiokról szóló általános megjegyzéseire: a gyermekek jogainak kisgyermekkorban való végrehajtása (7(2005)), a fogyatékos gyermekek jogai (10(2007)), a gyermekek jogai a fiatalokkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerben (12(2009)), a kiskorú meghallgatáshoz való joga (13(2011)), a gyermeknek az erőszak minden formájától való mentességéhez való joga (14(2013)), és a gyermek arra vonatkozó joga, hogy mindenek fölött álló érdekét elsődleges szempontnak tekintsék (14(2013)),
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW) és a Pekingi Cselekvési Platformra, 2014. február 25-i állásfoglalására a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a nők elleni erőszakra¹, 2014. február 6-i állásfoglalására a „Fellépés a női nemi szervek megcsönkítésének megszüntetése érdekében” című bizottsági közleményről², valamint a Tanács 2014. június 5-i következtetéseire a nők és lányok

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0126.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0105.

elleni erőszak minden formájának, köztük a női nemi szervek megcsonkításának a megelőzéséről és az ellene való küzdeletről,

- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre (EJEE), az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének, Miniszteri Bizottságának, emberi jogi biztosának és Velencei Bizottságának egyezményeire, ajánlásaira, határozataira és jelentéseire,
- tekintettel az Emberi Jogi Tanács független szakértőjének, Cephas Luminának az államok külső adósságának és az ehhez kapcsolódó nemzetközi pénzügyi kötelezettségeinek az emberi jogok, és különösen a gazdasági, szociális és kulturális jogok teljes körű érvényesülésére gyakorolt hatásáról szóló jelentésére (Függelék, Görögországi küldetés, UN A/HRC/25/50/Add.1),
- tekintettel az ENSZ migránsok emberi jogainak védelméért felelős különleges előadójának 2013. áprilisban közzétett, „Az EU külső határigazgatása és annak a migránsok emberi jogaira gyakorolt hatása” című jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2014. június 26-i határozatára, amely egy nyitott kormányközi munkacsoport létrehozására szólít fel, amelynek feladata „egy jogilag kötelező erejű, nemzetközi eszköz kidolgozása, amely emberi jogi vonatkozásban szabályozza a transznacionális társaságok és egyéb üzleti vállalkozások tevékenységét”,
- tekintettel a 2014. június 27-i európai tanács által elfogadott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében irányadó stratégiai iránymutatásokra,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel az 1996-ban felülvizsgált Európai Szociális Chartára, valamint a Szociális Jogok Európai Bizottságának esetjogára,
- tekintettel az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményére és a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartájára,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a Tanács 2013. december 9-i ajánlására a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről²,

¹ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

² HL C 378., 2013.12.24., 1. o.

- tekintettel az EU-n belül az eljárási védelemhez való jogról szóló irányelv-csomagra¹,
- tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB kerethatározatra²,
- tekintettel az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keretre és az azt kísérő cselekvési tervre, melyet a Tanács 2012. június 25-én fogadott el,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre³,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa és a tagállamok közötti ülést követően 2014. december 16-án kiadott, a jogállamiság tiszteletben tartásának biztosításáról szóló következtetésekre,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és a munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás)⁴,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre⁵,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁶,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁷,
- tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre⁸,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való

¹ 2010. október 20-i 2010/64/EU irányelv, 2012. május 22-i 2012/13/EU irányelv, 2013. október 22-i 2013/48/EU irányelv

² HL L 328., 2008.12.6., 55. o.

³ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁴ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁵ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

⁶ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁷ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁸ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,

- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0229),
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának (EUB) határozataira és ítélkezési gyakorlatára, valamint a nemzeti alkotmánybíróságok ítélkezési gyakorlatára, amelyek a nemzeti jog értelmezésekor a Chartát hivatkozási alapnak tekintik,
- tekintettel az új Bizottságnak a Juncker elnök által 2014. július 15-én a Parlamentnek benyújtott iránymutatásaira,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (általános adatvédelmi rendelet) irányuló javaslatra (COM(2012)0011),
- tekintettel a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2012)0010),
- tekintettel az emberkereskedelem felszámolására irányuló 2012–2016-os uniós stratégiára (COM(2012)0286), különösen a gyermekvédelmi rendszerekre vonatkozó iránymutatás kidolgozásának finanszírozásáról szóló rendelkezésekre és a legjobb gyakorlatok cseréjére, tekintettel a Bizottság „Beruházások a gyermekek érdekében:
- tekintettel a Bizottság „Beruházások a gyermekek érdekében: A hátrányos helyzetből való kitörés” című, 2013/112/EU 2013. február 20-i ajánlására²,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa által 2013. június 24-én elfogadott, a lesbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének elősegítését és védelmét szolgáló iránymutatásokra,
- tekintettel „A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig” című bizottsági közleményre (COM(2011)0173), és a 2011. június 24-i európai tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az „Előrelépések a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtásában” című bizottsági közleményre (COM(2013)0454),
- tekintettel a Bizottság uniós antikorrupciós jelentésére (COM(2014)0038),
- tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének

¹ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

² HL L 59., 2013.3.2., 5. o.

alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0426),

- tekintettel a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtása terén elért eredményekről szóló, 2013. december 12-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a homofóbia, illetve a szexuális irányultságon és a nemi identitáson alapuló megkülönböztetés elleni európai menetrendről szóló, 2014. február 4-i állásfoglalására²,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájáról szóló, 2011. szeptember 14-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Egyesült Államok Szenátusának a CIA fogva tartási és kihallgatási programjairól szóló jelentésére;
- tekintettel a kísérő nélküli kiskorúak európai uniós helyzetéről szóló 2013. szeptember 12-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel az alapvető jogokról és az emberi jogokról szóló állásfoglalásaira, különösen „Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban” című legutóbbi, 2014. február 27-i állásfoglalásra⁵,
- tekintettel a migrációról szóló állásfoglalásaira, és különösen a legutóbbi, 2014. december 17-i állásfoglalására a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről⁶,
- tekintettel a kibővített Európában a kisebbségvédelmi és diszkriminációellenes politikákról szóló 2005. június 8-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 25. évfordulójáról szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel „Az egyesült államokbeli NSA megfigyelési programja, a megfigyelést végző szervek a különféle tagállamokban és hatásuk az uniós polgárok magánéletére” című, 2013. július 4-i állásfoglalására⁹, amelyben megbízta az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot, hogy végezzen alapos vizsgálatot az ügyben, valamint az egyesült államokbeli NSA megfigyelési programjáról, a különféle tagállamokban megfigyelést végző szervekről és az uniós polgárok alapvető jogaira gyakorolt hatásokról, valamint a transzatlanti bel- és igazságügyi együttműködésről szóló, 2014.

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0594.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0062.

³ HL C 51E., 2013.2.22., 101. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0387.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0173.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0105.

⁷ HL C 114. E, 2006.5.25., 405. o.

⁸ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0070.

⁹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0322.

március 12-i állásfoglalására¹,

- tekintettel az Egyesült Államok Szenátusának a kínzás CIA általi alkalmazásáról szóló jelentéséről szóló, 2015. február 11-i állásfoglalására²,
- tekintettel a kihalástól fenyegetett európai nyelvekről és az Európai Unión belüli nyelvi sokféleségről szóló, 2013. szeptember 11-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Európai Unió és Kanada közötti, az utas-nyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és feldolgozásáról szóló megállapodás Szerződésekkkel való összeegyeztethetőségére vonatkozó bírósági véleményre irányuló kérelemről szóló 2014. november 25-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a foglyok CIA általi állítólagos szállításáról és európai országokban történő illegális fogva tartásáról szóló 2012. szeptember 11-i⁵ és 2013. október 10-i⁶ állásfoglalásaira,
- tekintettel a guantánamói fogolytáborról szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel „Az EU Alapjogi Chartája: a tömegtájékoztatás szabadságára vonatkozó irányadó szabályozás az EU-ban” című, 2013. május 21-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az EUB által az EU emberi jogok európai egyezményéhez (EJEE) való csatlakozásáról szóló megállapodással kapcsolatban kiadott 2/2013. számú véleményére,
- tekintettel az EUB C-293/12 és C-594/12. sz. egyesített ügyekben (Digital Rights Ireland Ltd és Seitlinger és társai) hozott 2014. április 8-i ítéletére, amely hatályon kívül helyezte a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet,
- tekintettel Frans Timmermans 2014. október 7-i európai parlamenti meghallgatására és a 2015. február 11-i ülésén való megjelenésére,
- tekintettel Dimitris Avramopoulos 2014. szeptember 30-i európai parlamenti meghallgatására,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) 2014. november 10-én tartott éves konferenciájának témájára: „Alapvető jogok és bevándorlás az Európai Unióban”, és különösen az FRA „Jogszerű belépési csatornák az EU-ba a nemzetközi

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0230.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0031.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0350.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0058.

⁵ HL C 353E, 2013.12.3., 1.o.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0418.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0203.

védelemre szoruló személyek számára: eszköztár” című tanulmányára,

- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) és a FRA tevékenységeire, éves jelentéseire és tanulmányaira, valamint az uniós tagállamokban a zsidókkal szembeni megkülönböztetésről és gyűlölet-bűncselekményekről, az EU-ban a nők elleni erőszakról, valamint az LMBT személyek által tapasztalt megkülönböztetésről, erőszakról és zaklatásról készített, széles körű felméréseire,
- tekintettel az FRA alapjogi platformjában részt vevő nem kormányzati szervezetek hozzájárulásaira,
- tekintettel a nem kormányzati szervezeteknek (NGO-k) az emberi jogok területével foglalkozó jelentéseire és tanulmányaira, valamint ezen a területen az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által kért tanulmányokra, különösen a C. Tematikus Főosztálynak „A válság tagállamokban kifejtett hatása az alapvető jogokra” című tanulmányára,
- tekintettel a válság tagállamokban az alapvető jogokra kifejtett hatásáról szóló tanulmányaira,
- tekintettel az emberi jogok előmozdításával és védelmével foglalkozó nemzeti intézmények státuszáról szóló elvekre („párizsi elvek”), melyek az ENSZ-közgyűlés 48/134. sz. határozatának mellékletét képezik,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (2012/2130(INI)),
- tekintettel a Bizottság közleményeire az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló bizottsági stratégiáról (COM(2010) 0573), valamint az alapvető jogoknak a hatásvizsgálatok végzése során történő figyelembevételére vonatkozó gyakorlati útmutatásról (SEC(2011) 0567),
- tekintettel a jogállamiság erősítésére irányuló új uniós keretről szóló bizottsági közleményre (COM(2014)0158), valamint a jogállamiság tiszteletben tartásának biztosításáról szóló 2014. december 16-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának alkalmazásáról szóló 2013. évi bizottsági jelentésre (COM(2014)0224) és az azt kísérő munkadokumentumokra,
- tekintettel a „2013. évi jelentés az uniós polgárságról – Uniós polgárok: az Ön jogai, az Ön jövője” című bizottsági jelentésre (COM(2013)0269),
- tekintettel „A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretének végrehajtásáról” című jelentésről szóló bizottsági közleményre (COM(2014)0209), valamint a román integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló 2013. december 9-i tanácsi ajánlásra,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint az

Alkotmányügyi Bizottság, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság és a Petíciós Bizottság véleményére (A8-0230/2015),

- A. mivel az európai integráció részben a második világháború tragikus következményei, és a náci rezsim általi üldözés és elnyomás újbóli előfordulásának megelőzése céljából indult útjára, továbbá abból a célból, hogy az emberi jogok előmozdítása, tiszteletben tartása és védelme révén elkerülhetővé váljon a demokrácia gyengülése vagy visszafejlődése;
- B. mivel az EU és tagállamai kötelesek tiszteletben tartani és előmozdítani az uniós szerződésekben és a nemzetközi emberi jogi eszközökben (az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, az emberi jogok európai egyezménye, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya stb.) szentesített emberi jogokat, alapvető szabadságokat, demokráciát, értékeket és elveket, és ezeknek központi szerepet kell betölteniük az európai integrációban;
- C. mivel e jogokat az EU összes lakosa számára garantálni kell, többek között a hatóságok által bármely szinten elkövetett visszaélésekre és erőszakos cselekményekre válaszul is;
- D. mivel az EUM 2. cikke értelmében az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – beleértve a kisebbségekhez tartozók jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul; mivel ezek az értékek közösek a tagállamokban, és azokat mind az EU-nak, mind pedig az egyes tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk valamennyi belső és külső fellépésük során egyaránt; mivel az EUSZ 17. cikke értelmében a Bizottságnak biztosítania kell a szerződések alkalmazását;
- E. mivel az EUSZ 6. cikke értelmében az EU felelőssége, hogy saját fellépései során fenntartsa és betartassa az alapvető jogokat a rá ruházott hatásköröktől függetlenül; mivel a tagállamoknak helyes volna ugyanezt tenniük;
- F. mivel szükséges felülvizsgálni az uniós szerződéseket a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok védelmének megerősítése érdekében;
- G. mivel az EUSZ preambulumaival összhangban a tagállamok megerősítették az Európai Szociális Charta szerinti szociális jogok melletti elkötelezettségüket; mivel az EUMSZ 151. cikke is kifejezett hivatkozást tartalmaz azokra az alapvető szociális jogokra, amelyeket az Európai Szociális Charta meghatározott;
- H. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a szerződések szerves részévé vált, ezért immár jogilag kötelező érvényű az EU intézményei, ügynökségei és egyéb szervei, valamint a tagállamok számára az uniós jog alkalmazása során; mivel az uniós intézményekben és a tagállamokban egyaránt olyan kultúrát kell kialakítani, előmozdítani és megerősíteni, amely figyelemmel van az emberi jogokra, különösen, amikor az uniós jogot nemzeti szinten alkalmazzák, és amikor nem uniós országokkal építenek ki kapcsolatokat;
- I. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2. és 3. cikke elismeri az élethez és a

személyi sérthetlenséghez való jogot;

- J. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke tiltja az embertelen vagy megalázó bánásmódot;
- K. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8., 9., 10., 19. és 21. cikkei, valamint az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata elismerik a szociális alapjogok fontosságát, ami megerősíti, hogy ezen jogok, különösen a szakszervezetek jogai, a sztrájkhoz való jog, az egyesülési jog és a gyülekezési jog esetében ugyanolyan biztosítékokat kell garantálni mint a Charta által elismert egyéb alapjogok esetében;
- L. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 22. cikkében foglalt kötelezettség szerint az Unió „tisztelőben tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget”, és a 21. cikk megtiltja a nyelveken és/vagy nemzeti kisebbséghez tartozáson alapuló diszkriminációt;
- M. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 33. cikke garantálja a család védelmét a jogi, gazdasági és társadalmi szférákban;
- N. mivel a Charta 37. és 38. cikkei elismerik, hogy a magas szintű környezetvédelemhez való jognak az uniós politikák megvalósításának szerves részét kell képeznie;
- O. mivel bizonyos jogok tekintetében a tagállamok nem csökkenthetik az alkotmányaikban meghatározott garanciák szintjét azzal az ürüggyel, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája vagy az uniós jog egyéb eszközei e tekintetben azoknál alacsonyabb védelmi szintet állapítanak meg;
- P. mivel ismeretes, hogy a nemzeti hatóságok (bírói kar, bűnüldöző szervek és a tisztviselői kar) az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt jogok és szabadságok konkrét érvényesülésének kulcsszereplői;
- Q. mivel az EUMSZ V. címében meghatározott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása mind az EU, mind az egyes tagállamok által megköveteli az alapvető jogok maradéktalan tisztelőben tartását;
- R. mivel az EU-ban a polgárok és a tartózkodási engedéllyel rendelkezők állnak a középpontban, és mivel a Charta által elismert személyes, polgári, politikai, gazdasági és szociális jogok nem csupán az uniós polgárok és a tartózkodási engedéllyel rendelkezők ügyeikbe való beavatkozás, visszaélés és erőszak elleni védelmét célozzák, hanem a teljes és zavartalan személyes fejlődésük biztosításának alapfeltételeit képezik;
- S. mivel a jogállamiság az európai liberális demokrácia gerincét képezi, és az EU egyik alapelve, amely valamennyi tagállam közös alkotmányos hagyományaiból ered;
- T. mivel a jogállamiság tagállami szintű végrehajtásának módja kulcsszerepet játszik a tagállamok és jogrendszereik közti kölcsönös bizalom biztosításában, ezért alapvető fontosságú az EUMSZ V. címében meghatározott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása során;
- U. mivel a jogállamiság tisztelőben tartása az alapvető jogok védelmének előfeltétele, és

különösen fontos az EU-n belül, minthogy előfeltétele a szerződésekből és a nemzetközi jogból fakadó összes jog és kötelezettség tiszteletben tartásának;

- V. mivel az EU és tagállamai a fenntartható fejlődésre vonatkozó új célkitűzések megvalósítására irányuló globális folyamatban vesznek részt, amely célkitűzések szerint az emberi jogok egyetemeseek, oszthatatlanok és elidegeníthetetlenek;
- W. mivel ezen értékek és elvek érvényesülésének – többek között – a Chartában garantált alapvető jogok tiszteletben tartásának hatékony ellenőrzésén kell alapulnia már egészen a jogalkotási javaslatok kidolgozásától kezdődően;
- X. mivel az EU jelenleg gazdasági és pénzügyi válságon megy keresztül, amely az egyes tagállamokban erre reagálva végrehajtott drasztikus költségvetési megszorításokat is magukban foglaló intézkedésekkel együtt negatív hatást gyakorol az uniós állampolgárok életkörülményeire – növelik a munkanélküliséget, a szegénységi szintet, az egyenlőtlenséget, a bizonytalan munkakörülményeket, illetve korlátozzák a szolgáltatásokhoz való hozzáférést és rontják azok minőségét – és ezáltal a polgárok jólétére;
- Y. mivel a Parlamenthez beérkező petíciók majdnem egyharmada a Chartában foglalt alapjogok megsértésére vonatkozó állításokat tartalmaz, olyan kérdéseket érintően, mint például az állampolgárság, a négy szabadságjog, a foglalkoztatás, a gazdasági körülmények, a környezet- és fogyasztóvédelem, az igazságszolgáltatási rendszerek, a szavazati jogok, a demokratikus részvétel, a döntéshozatal átláthatósága, a fogyatékosok és a gyermekek jogai, az oktatáshoz való hozzáférés vagy a nyelvhasználat joga; mivel egyes petíciók az egészségüggyel, és az egészségügyi ellátáshoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés a gazdasági válságnak közvetlenül betudható romlásával, valamint a munkához való joggal kapcsolatos kérdéseket vetnek fel; mivel a petíciók jelzik általában a leghamarabb az alapjogok helyzetét a tagállamokban;
- Z. mivel az EU az azzal kapcsolatos vélelem és kölcsönös bizalom alapján működik, hogy az uniós tagállamok az EJEE-ben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzítetteknek megfelelően tiszteletben tartják a demokráciát, a jogállamiságot és az alapvető jogokat, különösen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlődése és a kölcsönös elismerés elve vonatkozásában;
- Aa. mivel a munkanélküliség, a szegénység, vagy a szociális kirekesztettség súlyos következményekkel jár az alapvető jogok megszerzését és gyakorlásukat illetően, és rámutat arra, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévőknek továbbra is hozzá kell férniük az alapvető szolgáltatásokhoz, különösen a jóléti és pénzügyi szolgáltatásokhoz
- Ab. mivel az EU területén a közelmúltban elkövetett terrorista támadásokat követő bizonyos terrorizmusellenes politikák valószínűleg csorbítják az alapvető jogokat és szabadságokat az Unióban; mivel alapvető fontosságú az egyensúly biztosítása az alapvető jogok és szabadságok, illetve a biztonság növelése között; mivel az EU-nak és tagállamainak kötelessége megvédeni az európai polgárokat, egyúttal biztosítva alapvető jogaik és szabadságjogaik tiszteletben tartását a biztonságpolitikák kialakítása és végrehajtása során; mivel ezen a téren a fő követendő szempontoknak a

szükségszerűségnek és az arányosságnak kell lenniük, annak elkerülése érdekében, hogy a szakpolitikai intézkedések megsértsék a polgári szabadságjogokat;

- Ac. mivel eddig sosem látott módon több ezren halnak meg a Földközi-tengerben, ami súlyos felelősséget ró az Európai Unióra a tekintetben, hogy cselekedjen az életek megmentése és az embercsempészet megakadályozása érdekében, valamint legális útvonalakat biztosítson a migránsok számára, segítse és védelmezze a menedékkérőket és menekülteket;
- Ad. mivel 2014-ben közel 3500 halt meg vagy tűnt el, miközben Európába próbált eljutni, amellyel együtt az utóbbi 20 évben meghaltak vagy eltűntek száma megközelíti a 30 000-t; mivel a Nemzetközi Migrációs Szervezet szerint az Európába vezető migrációs útvonal a világ legveszélyesebb útjává vált a migránsok számára;
- Ae. mivel évente kb. 1000 menedékkérelem közvetlenül a nemi szervek megcsonkításához kapcsolódik;
- Af. mivel a menedékjogot a menekültek helyzetére vonatkozó 1951- évi (genfi) egyezmény és az ahhoz fűzött 1967. január 31-i jegyzőkönyv biztosítja;
- Ag. mivel a szélsőséges nacionalizmus, a rasszizmus, az idegengyűlölet, és az intolerancia megnyilvánulásai még nem tűntek el a közösségeinkből; mivel ezzel szemben – különösen a nemrég történt terrorista támadások óta – számos tagállamban növekedni látszik a számuk, amely a hagyományos kisebbségeket és az új nemzeti kisebbségeket egyaránt sújtja;
- Ah. mivel az EUSZ 49. cikke értelmében bármely olyan európai állam kérheti felvételét az Unióba, amely tiszteletben tartja a 2. cikkben megállapított alapelveket, és elkötelezett azok előremozdítása mellett; mivel a koppenhágai kritériumoknak való megfelelés az uniós csatlakozás alapvető előfeltétele; mivel a koppenhágai kritériumok alapján a tagjelölt országokat terhelő kötelezettségek nemcsak a csatlakozás alapvető előfeltételei, hanem – az EUSZ 2. cikkének megfelelően – az ország uniós csatlakozása után is alkalmazandók; mivel ennek fényében valamennyi tagállam esetében folyamatosan vizsgálni kell, hogy továbbra is megfelelnek-e az alapvető jogok, a demokratikus intézmények és a jogállamiság tiszteletben tartásával kapcsolatos alapvető uniós értékeknek; mivel ezen túlmenően szükséges egy lépcsőzetes korrigáló mechanizmus bevezetése, amely áthidalja a politikai párbeszéd és az EUSZ 7. cikkének „nehézfegyverzete” közötti szakadékot, és kezeli a jelenlegi Szerződésekben fennálló „koppenhágai dilemmát”;
- Ai. mivel nincsenek egyértelmű és közös kritériumok azon helyzet kezelésére, mikor egy tagállamban politikai és intézményi szempontok miatt folyamatosan megkérdőjeleződnek a jogállamiság, a demokrácia és az alapvető jogok; mivel az uniós intézményekkel való nézeteltérések során, kötelező eljárások hiányában túl sokszor állandó tehetetlenség uralkodik, miközben nem tartják tiszteletben a szerződéseket és az európai értékeket;
- Aj. mivel a petíciós jog szoros kapcsolatot hozott létre az uniós polgárok és az Európai Parlament között; mivel az európai polgári kezdeményezés új, közvetlen kapcsolatot

hozott létre az uniós polgárok és az uniós intézmények között, és segítheti az alapvető és a polgári jogok fejlődését; mivel a polgári jogok magukban foglalják a petíciós jogot, mint a polgárok eszközt alapvető jogaik érvényesítésére, a Charta 44. cikkének és az EUMSZ 227. cikkének megfelelően;

- Ak. mivel a nők még mindig a diszkrimináció számos formájával néznek szembe az Unióban, és gyakran – főleg szexuális természetű – erőszak és bántalmazás áldozatai;
- Al. mivel a nők elleni erőszak az alapvető jogok megsértésének legelterjedtebb formája az EU-ban és a világ többi részén, és mivel ez életkortól, iskolázottságtól, jövedelemtől, társadalmi helyzettől és származási vagy lakhely szerinti országtól függetlenül a társadalom valamennyi rétegét érinti, és a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadályát képezi;
- Am. mivel – amint az az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által 2014-ben végzett felmérésből kiderül – az erőszak áldozatává váló nők többsége nem jelenti a vele történeteket a rendőrségen;
- An. mivel a szexuális és a reprodukív egészség és jogok az alapvető emberi jogokban gyökereznek és az emberi méltóság lényeges elemei¹; mivel az életmentő abortusz megtagadása az emberi jogok súlyos megsértésének minősül;
- Ao. mivel a nők és gyermekek kereskedelme és szexuális kizsákmányolása egyértelműen sérti az emberi jogokat, az emberi méltóságot, valamint a jog és a demokrácia alapelveit; mivel napjainkban a nők a növekvő gazdasági bizonytalanság, valamint a munkanélküliség és a szegénység fokozottabb veszélye miatt jobban ki vannak téve a kockázatoknak;
- Ap. mivel az európai jog nem tartalmazza kifejezetten, hogy a nők elleni erőszak a nemi alapú megkülönböztetés egyik formája, amely fogalom csak három (a spanyol, a svéd és a német) nemzeti jogrendszerben van jelen, aminek következtében ezt nem tekintik a tényleges egyenlőséget érintő problémának; mivel a tagállamok eseti alapú megközelítést alkalmaznak a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak fogalm meghatározása tekintetében, és a meghatározások a nemzeti jogrendszerekben igen eltérőek, ami lehetetlenné teszi az adatok összehasonlítását;
- Aq. mivel a tagállamok nem mentesek a nemi szervek megcsonkításának elvetemült gyakorlatától, amelynek a jelentések szerint 500 000 uniós polgár esett áldozatul, és további 180 000 forog veszélyben;
- Ar. mivel a Bizottság, a FRA, a nem kormányzati szervek, az Európa Tanács és az ENSZ jelentései, illetve többek között az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott ítéletek tanúsága szerint az EU-ban és a tagállamokban még számos esetben előfordul az alapvető jogok megsértése, amelynek formái többek között a civil szervezetek gyülekezési és szólásszabadságának megsértése, az LMBTI személyek intézményes diszkriminációja a házasság tiltása és a propagandaellenes jogalkotás révén, valamint a

¹ ICPD cselekvési program, 7.2. és 7.3. pont.

rasszizmus, idegengyűlölet, vallásos intolerancia vagy egy személy fogyatékosága, szexuális irányultsága, nemi identitása ellen táplált előítélet által motivált megkülönböztetés vagy gyűlölet-bűncselekmény továbbra is gyakori esetei; mivel a Bizottság, a Tanács és a tagállamok reakciói nem felelnek meg a megállapított ismétlődő jogsértések súlyosságának;

- As. mivel egy olyan társadalom, amelyben teljes mértékben érvényesülnek és védelmet élveznek az alapvető jogok, nagyobb eséllyel hoz létre dinamikus és versenyképes gazdaságot;
- At. mivel a romák, Európa legnagyobb etnikai kisebbsége, továbbra is súlyos diszkrimináció, rasszista támadások, gyűlöletbeszéd, szegénység és kirekesztés áldozatai;
- Au. mivel az európai külső tevékenység ugyanazokon az elveken alapul, amelyekre az Unió létrehozása és fejlődése is épül, vagyis a demokrácián, a szolidaritáson, az emberi méltóságon és az alapjogok összességén; mivel az EU külső politikáiban kidolgoztak bizonyos emberi jogi iránymutatásokat, a belső politikákra vonatkozóan ugyanakkor nem, s emiatt az a vád érheti az EU-t, hogy kettős mércét alkalmaz; mivel döntő fontosságú, hogy az Uniónak az alapvető jogokat előmozdító tevékenységét a külpolitikája során kiegészítse az alapvető jogoknak az Unión belül való megfelelést ellenőrző szilárd és rendszeres belső politikája;
- Av. mivel a személyes adatok védelmére irányuló intézkedések során érvényesülnie kell a cél, a szükségszerűség és arányosság elveinek, beleértve a nemzetközi szerződésekről folyó tárgyalásokat és azok megkötését, ahogy arra az Európai Unió Bíróságának 2014. április 6-i, a 2006/24/EK irányelvet hatályon kívül helyező ítélete, valamint az európai adatvédelmi biztos véleményei is rámutatnak;
- Aw. mivel a Charta biztosítja a magánélet és a családi élet tiszteletéhez, és a személyes adatok védelméhez való jogokat, és ezért azok az uniós jog szerves részét képezik;
- Ax. mivel az új technológiák káros hatással lehetnek az alapvető jogokra, különösen a magánélethez és a személyes adatok védelméhez való jogokra, amelyeket a Charta 7. és 8. cikke biztosít;
- Ay. mivel az internethez való tömeges hozzáférés még több lehetőséget kínál a nők fizikai és pszichológiai bántalmazására, ideértve az internetes zaklatást is;
- Az. mivel a digitális világ gyors fejlődése (ideértve az internet, az alkalmazások és a közösségi hálózatok szélesebb körű használatát is) a bizalmas jelleg és védelem biztosítása érdekében a személyes adatok és a magánélet fokozott védelmét követeli meg;
- Ba. mivel az alapvető szabadságokat, az emberi jogokat és az esélyegyenlőséget az EU minden polgára számára biztosítani kell, beleértve a nemzeti és nyelvi kisebbségek tagjait;
- Bb. mivel a WHO szerint Európában évente legalább 850 15 év alatti gyermek hal meg,

bántalmazás következtében;

- Bc. mivel az Alapjogi Ügynökség felmérése szerint felmérés szerint a személyüket ért diszkrimináción és erőszakon túl, az LMBTI válaszadók legalább fele úgy vélte, hogy „a lakóhelyük szerinti ország politikusai között elterjedt az LMBTI személyekkel szembeni sértő szóhasználat”;
- Bd. mivel az LMBTI személyek intézményes diszkrimináció áldozatai, vagy mert polgári házasságuk tiltott, vagy mert a hatályos jogszabályok tiltják a szexuális irányultságuk kinyilvánítását;
- Be. mivel a fogyatékossgal élők a diszkrimináció számos formájával szembesülnek, amely megakadályozza őket alapvető jogaik teljes mértékű gyakorlásában;
- Bf. mivel a fogyatékossgal élők körében a szegénység aránya – részben a foglalkoztatáshoz való korlátozott hozzáférés miatt – 70%-kal magasabb az átlagnál;
- Bg. mivel a szekularizmus és a semlegesség a leghatékonyabb biztosítékai annak, hogy bármely állam részét képező vallásos közösségek ne legyenek diszkrimináció áldozatai;
- Bh. mivel a sajtószabadság és a civil szervezetek működésének szabadsága központi jelentőségű a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok szempontjából; mivel ezt a szabadságot számos tagállamban veszélyezteti bizonyos jogszabályok hatályba lépése vagy a hatóságok közvetlen beavatkozása;
- Bi. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája elismeri „az idősök méltó és önálló élethez, valamint a társadalmi és kulturális életben való részvételhez való jogát”;
- Bj. mivel jóllehet az elkövetett bűncselekményekkel arányos büntetések bizonyára visszatartó erejűek az alapjogok megsértésével szemben, az elsődleges cél továbbra is sokkal inkább a (nevelési és kulturális intézkedések révén megvalósuló) megelőzés, semmint az utólagos cselekvés;
- Bk. mivel a szakosodott intézmények, köztük a nemzeti emberi jogi intézmények vagy az esélyegyenlőségi testületek hatékonysága fontos szerepet tölt be abban, hogy a polgárok az uniós jog tagállamok általi alkalmazásának keretén belül hatékonyabban érvényesítsék alapvető jogaikat;
- Bl. mivel a lakóhely szerinti tagállam helyhatósági és európai parlamenti választásain való szavazás és választhatóság joga a Charta 39. és 40. cikkében foglaltatnak; mivel a szabad mozgáshoz való jog gyakorlása nem akadályozhatja a fenti jogokat;
- Bm. tekintettel a Bizottságnak és a tagállamoknak a NSA-PRISM program részeként az interneten és kommunikációs hálózatokon keresztül, többek között európai országokra irányuló tömeges kémtevékenységekre adott elégtelen reakciójára, amelyeket Edward Snowden hozott nyilvánosságra, továbbá aggodalommal szemlélve az európai polgárok vagy az Európában élő harmadik országbeli állampolgárok védelmére irányuló intézkedések végrehajtásának elégtelen voltát;

1. alapvető fontosságúnak tartja az EUSZ 2. cikkében meghatározott közös európai értékek maradéktalan tiszteletben tartásának biztosítását az európai és nemzeti jogszabályokban, a közpolitikákban és azok végrehajtása során, a szubszidiaritás elvének teljes körű betartása mellett;
2. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az uniós jogszabályokat, ideértve a gazdasági és pénzügyi kiigazítási programokat is, az Európai Unió Alapjogi Chartájával és az Európai Szociális Chartával összhangban hajtják végre (EUMSZ 151. cikke);
3. emlékeztet, hogy az EUSZ 6. cikkében meghatározottak értelmében az emberi jogok európai egyezményéhez való csatlakozás kötelező jellegű; tudomásul veszi az Európai Bíróság 2/2013. számú véleményét; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hajtsák végre az ahhoz szükséges eszközöket, hogy ennek a Szerződésekben foglalt kötelezettségnek azonnal érvényt szerezzenek; véleménye szerint ezt teljes átláthatóság alapján kell elvégezni, mivel további mechanizmust fog nyújtani az egyének alapvető jogaik – beleértve a hatékony jogorvoslathoz való jogot – megsértésével szembeni védelme tekintetében és az európai intézmények elszámoltathatóvá tételében az alapvető jogokkal kapcsolatos fellépéseik vagy mulasztásaik során;
4. üdvözli egy első alelnök kinevezését a Bizottságban, akinek hatásköre a jogállamiság és a Charta tiszteletben tartására irányul, és tudomásul veszi elkötelezettségét a jelenlegi jogi keret megfelelő érvényesítése iránt; reméli, hogy a többi intézménnyel szoros együttműködésben, valamint a civil társadalom szélesebb körének képviselőivel és más érdekelt felekkel konzultálva a lehető leghamarabb elfogadják az alapvető jogok belső stratégiáját; úgy véli, hogy a stratégiának az EUSZ 2., 6. és 7. cikkén kell alapulnia, és összhangban kell lennie az EUMSZ 8. és 10. cikkében foglalt elvekkel és célkitűzésekkel; elítéli, hogy hiányzik a politikai szándék arra, hogy az alapvető jogokat megsértő tagállamok ellen büntetés és elrettentés céljából alkalmazzák az EUSZ 7. cikkét;
5. hangsúlyozza, hogy teljes mértékben ki kell használni a meglévő mechanizmusokat az EUSZ 2. cikkében és a Chartában meghatározott alapvető uniós jogok és értékek tiszteletben tartásának, védelmének és előmozdításának biztosítása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a Szerződésekben jelenleg meghatározott valamennyi eszközt sürgősen alkalmazni kell és végre kell hajtani;
6. hangsúlyozza, hogy teljes körűen ki kell használni a meglévő mechanizmusokat, valamint tárgyilagos értékeléseket és vizsgálatokat kell indítani, és kellően megalapozott esetben kötelezettségzegési eljárásokat kell kezdeményezni;
7. aláhúzza a Szerződések esetleges, az uniós szerződésekben foglalt alapvető jogok védelmének további megerősítését célzó megváltoztatásának szükségességét;
8. tudomásul veszi a jogállamiság erősítésére irányuló új uniós keretről szóló bizottsági közleményt, amely az alapvető jogok és a jogállamiság elvei tagállamok általi megsértésének megelőzése és megoldása tekintetében a meglévő hiányosságok orvoslására irányuló első kísérletet jelenti; tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy a Parlamentet és a Tanácsot rendszeresen tájékoztatja az egyes szakaszok során elért előrelépésről úgy véli ugyanakkor, hogy a javasolt keret nem elégséges vagy

hatékony elrettentő eszköz az alapvető jogok tagállamok általi megsértésének megelőzése és megoldása tekintetében, mivel a Bizottság ezt a keretrendszert egy kötelező erővel nem rendelkező közlemény formájában terjesztette elő, amely nem határozza meg, hogy mikor kell a mechanizmust életbe léptetni;

9. felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre és tökéletesítse tovább ezt a keretet annak érdekében, hogy:
 - a) azt belefoglalja az alapvető jogok belső stratégiájába, mivel a jogállamiság az alapvető jogok védelmének előfeltétele az Európai Unióban és a tagállamaiban;
 - b) jobban aknázza ki az Európa Tanács szakértelmét, és hozzon létre egy formális csatornát a jogállamisággal és alapvető jogokkal kapcsolatos ügyekben való együttműködésre;
 - c) egyértelműen határozza meg az alkalmazási kritériumokat és biztosítsa, hogy azok proaktív és átlátható végrehajtása sikeresen megakadályozza az alapvető jogok megsértésének megtörténtét; különösen pedig egyértelműen határozza meg a „jogsértés egyértelmű kockázata” és a „súlyos és folytonos jogsértés” kritériumait, többek között az Európai Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára építve; mérlegelje e kritériumok olyan módon történő kialakítását, hogy bármely jogsértés a keretrendszer automatikus alkalmazását vonja maga után;
 - d) indítson kötelezettségzegési eljárásokat, amelyek az EUMSZ 260. cikke értelmében az EUSZ 2. cikkének az FRA által megállapított rendszeres vagy jelentős megsértése esetén akár pénzbeli szankció kiszabásához is vezethetnek;
 - e) biztosítsa az EUSZ 7. cikkében rögzített eljárás automatikus életbe léptetését arra az esetre, ha a keretrendszer által előirányzott háromlépcsős folyamat nem működne, pontosan határozza meg, hogy a Tanácson belüli szavazati jogokon felül a Szerződésekből eredő mely jogok alkalmazása függeszthető fel az adott tagállam vonatkozásában, annak a lehetőségnek a megfontolása érdekében, hogy az uniós jog és az alapvető jogok betartása mellett további szankciók alkalmazására kerüljön sor;
 - f) rendelkezzen arról, hogy valamennyi uniós jogalkotási javaslat, szakpolitika és fellépés – beleértve a gazdasági és külpolitikai jellegűeket is –, valamint valamennyi, uniós támogatással finanszírozott fellépés eleget tegyen a Chartának, és azokat vessék alá az alapvető jogokra gyakorolt hatás szempontjából alapos előzetes és utólagos hatásvizsgálatnak, illetve olyan proaktív cselekvési tervet is tartalmazzanak, amely biztosítja a meglévő normák hatékonyabb alkalmazását és megnevezi azokat a területeket, ahol reformokra van szükség; e tekintetben úgy véli, hogy a Bizottságnak, a Tanácsnak és a Parlamentnek a jogalkotás és a szakpolitikák kidolgozása során teljes körűen élnie kell az FRA külső, független szakértelmével;
 - g) az FRA-val és a tagállamokban működő nemzeti emberi jogi szervekkel együttműködve és a civil társadalom lehető legszélesebb körű részvételével olyan adatbankot kell létrehozni, amely az alapvető jogok uniós és tagállamokbeli helyzetére vonatkozóan rendelkezésre álló összes adatot és jelentést összegyűjti és közzéteszi;

10. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fent említett belső stratégiát olyan világos és részletes új mechanizmus kísérje, amely szilárdan gyökerezik a nemzetközi és európai jogban, és felöleli az EUSZ 2. cikke által védett valamennyi értéket, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, az EU külkapcsolataiban már alkalmazott stratégiai kerettel való összhang biztosítása, valamint az európai intézmények és a tagállamok alapvető jogokkal kapcsolatos fellépéseiket és mulasztásaikat illető elszámoltathatósága érdekében; úgy véli, hogy e mechanizmusnak lehetővé kell tennie valamennyi uniós tagállam alapvető jogokkal kapcsolatos megfelelésének nyomon követését, továbbá rendszeres és intézményesített párbeszédet kell biztosítani az alapvető jogok egy vagy több tagállam általi megsértése esetén; véleménye szerint a Szerződések rendelkezéseinek teljes körű kiaknázása érdekében a Bizottságnak a következőket szükséges tennie:
- a) közös és objektív mutatók alapján egy olyan eredménytábla létrehozása, amellyel sor kerülhet a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok értékelésére; ezeknek a mutatóknak tükrözniük kell a csatlakozási folyamatot irányító koppenhágai politikai kritériumokat, valamint a Szerződések 2. cikkében és az Alapjogi Chartában lefektetett értékeket és jogokat, és a mutatókat meglévő standardok alapján kell meghatározni; e tekintetben a Bizottságnak fontolóra kell vennie az uniós igazságügyi eredménytábla hatályának kiszélesítését, hogy az kiterjedjen az alapvető jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásáról szóló rendszeres tagállamonkénti értékelésre is;
 - b) a létrehozott eredménytábla, valamint a Tanáccsal és a Parlammal együttműködve kidolgozásra kerülő évenkénti országértékelési rendszer alapján az Európai Unió összes tagállamában a jogállamiságnak való megfelelés és az alapvető jogok helyzete állandó nyomon követésének biztosítása, az FRA-tól, az Európai Tanácstól, a Velencei Bizottságtól és nem kormányzati szervezetektől származó adatok alapján,
 - c) ezzel összefüggésben javaslat az FRA létrehozásáról szóló rendelet felülvizsgálatára annak érdekében, hogy az nagyobb hatáskörrel, további emberi és anyagi erőforrásokkal rendelkezzen a tagállamokban kialakult helyzet nyomon követéséhez, valamint az egyes tagállamok teljesítményét részletesen értékelő évenkénti ellenőrző jelentés közzétételéhez;
 - d) a létrehozott eredménytábla és a fent említett éves jelentés alapján hivatalos figyelmeztetés kiadása, ha egy vagy több mutató szerint a tagállamok megszegik a jogállamiság elvét vagy az alapvető jogokat; e hivatalos figyelmeztetést rendszeres intézményes párbeszéd megindítása kell hogy kísérje, amelyben a Bizottságon és az érintett tagállamon kívül a Tanács, az Európai Parlament és az érintett tagállam parlamentje is részt vesz;
 - e) hozzájárulás az uniós intézmények és ügynökségek, az Európa Tanács, az ENSZ és a civil társadalmi szervezetek közötti koordináció javulásához; az uniós intézmények és a tagállamok, többek között az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti együttműködés elmélyítése;
11. üdvözli, hogy a Tanács vitákat tart majd a jogállamiságról; úgy véli azonban, hogy az ilyen viták tartása nem a leghatékonyabb mód az Európai Unió alapvető értékei be nem tartásának megoldására; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy e vitákról a Parlammat nem

- tájékoztatják és azok megszervezésében nem vesz részt; felszólítja a Tanácsot, hogy vitáit az Európai Bizottság, az Európai Parlament, a civil társadalom, az Európa Tanács és annak Velencei Bizottsága, továbbá az egyéb érintett intézményi vagy más felek éves és egyedi jelentéseinek eredményeire alapozza;
12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak nyomozást az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogok állítólagos megsértésének esetei kapcsán, és kövessék nyomon ezeket az állításokat, amennyiben igaznak bizonyulnak; különösen sürgeti a Bizottságot, hogy indítson kötelezettségszegési eljárást, amennyiben bármely tagállam gyaníthatóan megsérti ezeket a jogokat;
 13. felszólítja a Bizottságot, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt az 1961. október 18-án Torinóban aláírt és 1996. május 3-án Strasbourgban felülvizsgált Európai Szociális Chartához való uniós csatlakozás előkészítésére;
 14. felszólítja a tagállamokat, hogy a párizsi elveknek megfelelően hozzanak létre és erősítsenek meg nemzeti emberi jogi intézeteket az emberi jogok nemzeti szintű független előmozdításának és védelmének biztosítása érdekében;
 15. felszólít arra, hogy garantálják a Parlament, az Európa Tanács, az FRA és az EIGE tevékenységének jobb összehangolását és az ezek közötti konzisztenciát;
 16. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az EU-ban riasztó mértékben megnőtt az alapjogi jogsértések száma, különösen a bevándorlás és a menedékjog, a megkülönböztetés és az intolerancia terén – különösen bizonyos közösségekkel szemben –, továbbá nőtt az e csoportok és közösségek jogait védő nem kormányzati szervezetekkel szembeni támadások és nyomásgyakorlás előfordulásának száma; megjegyzi, hogy a tagállamok vonakodnak biztosítani ezen alapvető jogok és szabadságok betartását, különösen a romák, a nők, az LMBTI közösség, a menedékkérők, a bevándorlók és a más kiszolgáltatott csoportok tekintetében;
 17. felszólítja a Tanácsot, hogy találja meg a jogállamiság elvéből származó, tagállamonként eltérő elvek és normák pontos tartalma tekintetében a közös pontokat, és tekintse a vita kiindulópontjának az Európai Bíróság jogállamiságra vonatkozó, már létező fogalom meghatározását, beleértve az alábbiakat: a jogszerűség, amelynek részét képezi az átlátható, elszámoltatható, demokratikus és pluralista jogalkotási folyamat feltételező legalitás; a jogbiztonság; a végrehajtói hatalom önkényességének tilalma; a független és pártatlan bíróságok; az alapvető jogok tiszteletben tartására is kiterjedő hatékony bírói jogorvoslat; továbbá a törvény előtti egyenlőség;
 18. emlékeztet, hogy a jogállamiság tiszteletben tartása előfeltétele az alapvető jogok védelmének, és az Alapjogi Charta 52. cikkével összhangban a biztonsági intézkedések nem veszélyeztethetik azokat; emlékeztet továbbá a Charta 6. cikke értelmében mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz;
 19. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy biztosítják, hogy – különösen a Szerződésekben, a Chartában és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményben meghatározott – alapvető jogokat és elveket már az elejétől fogva belefoglalják a belső biztonsági politikákba és intézkedésekbe, ahogyan

azt a FRA stratégiai dokumentumában („Embedding fundamental rights in the security agenda”) javasolja; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy a jövőbeli belső biztonsági stratégiákban fordítsanak különleges figyelmet a társadalmi befogadást és a megkülönböztetésmentességet érintő intézkedésekre;

20. felszólítja a Bizottságot, hogy a FRA támogatásával erősítse az alapvető jogokkal kapcsolatos tudatosító, oktatási és képzési intézkedéseket és programokat; biztosítsa, hogy ezek a programok az összes szociális partner közötti kohézió és bizalom megteremtésére, valamint a civil társadalmi szervezetek, a nemzeti emberi jogi intézmények, valamint a nemzeti egyenlőségi és megkülönböztetésmentességi hivatalok bevonására irányuljanak;
21. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a Szerződések őreként vállalt szerepe nem korlátozódik a jogszabályok tagállami átültetésének biztosítására, hanem a jogszabályok teljes körű és helyes alkalmazására is kiterjed, különösen a polgárokat megillető alapvető jogok védelme érdekében; sajnálja, hogy az 51. cikk túlzottan korlátozó – az uniós jogszabályok érvényesítésének gyakorlását akadályozó – értelmezése a gyakorlatban szűkíti a Charta alkalmazási körét; úgy véli, hogy ezt a hozzáállást meg kellene változtatni az uniós polgároknak az alapvető jogaikkal kapcsolatos elvárásai figyelembe vétele érdekében; emlékeztet arra, hogy a polgárok elvárásai túlmutatnak a Charta szűken vett értelmezésén, és az abban foglalt jogok minél hatékonyabb érvényesítését kell célként kitűzni; sajnálja ezért, hogy a Bizottság a hatáskör hiányára hivatkozik számos petícióra adott válaszában, amelyek az alapvető jogok esetleges megsértéséről tesznek panaszt; ebben az összefüggésben ellenőrző, rendszeres értékelést folytató és ajánlások kiadásához vezető mechanizmus létrehozását javasolja, amely elősegítené az alapvető értékek tiszteletben tartását a tagállamokban;
22. emlékeztet az uniós jog időszerű és helyes átültetésének és végrehajtásának kritikus jelentőségére, különösen abban az esetben, amikor az érinti vagy előremozdítja az alapvető jogokat;

Szabadság és biztonság

A véleménynyilvánítás szabadsága és a média

23. emlékeztet rá, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága, az információszabadság és a tömegtájékoztatás szabadsága alapvető fontosságú a demokrácia és a jogállamiság biztosításához; határozottan elítéli az újságírókkal és a médiával szembeni erőszakot, kényszert és fenyegetést, a forrásaik és az alapjogok kormányok és államok általi megsértésével kapcsolatos információk nyilvánosságra hozatalával összefüggésben is; felszólítja a tagállamokat, hogy tartózkodjanak az e szabadságot csorbító intézkedések alkalmazásától; megismétli a Bizottsághoz intézett azon kérését, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvet a Parlament 2013. május 22-i állásfoglalásában megjelölt irányvonalak mentén vizsgálják felül és módosítsák;
24. hangsúlyozza, hogy a szabad, független, sokszínű és pluralista online és offline média az újságírókkal együtt a demokrácia alapkövét képezik, úgy véli, hogy a média tulajdonviszonyainak és irányításának összefonódásuktól mentesnek kell lenniük; hangsúlyozza, hogy a média tulajdonviszonyainak átláthatósága döntő fontosságú az

olyan befektetések nyomon követéséhez, amelyek befolyással lehetnek a tájékoztatás nyújtására; megfelelő és méltányos gazdasági szabályok kidolgozására szólít fel az online média pluralizmusának garantálása érdekében is; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki cselekvési tervet annak biztosítására, hogy valamennyi média megfeleljen a függetlenség és minőség minimumszabályainak;

25. aggódik a néhány tagállamban a társadalmi mozgalmak és megmozdulások, a gyülekezési és szólásszabadság ellen egyre gyakrabban alkalmazott elnyomó intézkedések miatt, különös tekintettel a békés tüntetőkkel szemben bevetett aránytalan erőszakra, valamint arra, hogy igen kevés rendőri és igazságügyi vizsgálat folyik e területen; felszólítja a tagállamokat, hogy védelmezzék a gyülekezés szabadságát és ne fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyek megkérdőjelezik vagy akár büntethetőnek minősítik az alapvető jogok és szabadságok gyakorlását, úgymint a tüntetéshez és a sztrájkhoz való jogot vagy az egyesülés, a társulás és a véleménynyilvánítás szabadságának jogát, mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy számos tagállam nemzeti joga kihatással van a közterületeken gyakorolható alapvető jogokra és korlátozza a gyülekezési jogot; felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az alapvető jogokba való súlyos beavatkozások eseteit, amelyek annak a következményei, hogy a nemzeti törvények a biztonságra való hivatkozással a közterületekre vonatkozó korlátozásokat vezetnek be, és foglalkozzon ezekkel az esetekkel;
26. megjegyzi, hogy a terrortámadások arra készítették az EU-t és a tagállamokat, hogy fokozzák a terrorizmus- és radikalizálódásellenes intézkedéseket, sürgeti az EU-t és a nemzeti hatóságokat, hogy ezen intézkedéseket a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok elveinek maradéktalan tiszteletben tartása mellett fogadják el, különös tekintettel a jogvédelemhez való jogra, az ártatlanság védelmére, a tisztességes eljáráshoz való jogra, a magánélet tiszteletben tartásához való jogra és a személyes adatok védelmére; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy teljes átláthatóság mellett értékeljék, hogy a terrorizmus elleni harc keretében kidolgozott egyes nemzeti szabályozási vagy jogalkotási tervezetek vagy javaslatok megfelelnek-e az EUSZ 2. cikkének vagy az Alapjogi Chartának;
27. elismeri, hogy a transznacionális számítógépes bűnözés és kiberterrorizmus széles körű elterjedése komoly kihívást és aggodalmat jelent az alapvető jogok online környezetben történő védelme szempontjából, elengedhetetlennek tartja, hogy az Unió a legkorszerűbb szaktudással rendelkezzen a kiberbiztonság területén annak érdekében, hogy biztosítsa az Alapjogi Charta 7. és 8. cikkének való szigorúbb megfelelést a kibertérben;
28. üdvözli az Egyesült Államok Szenátusának a CIA fogvatartási és kihallgatási programjairól szóló jelentését; sürgeti a tagállamokat, hogy területükön ne tűrjék el a kínzás vagy más embertelen és megalázó bánásmód alkalmazását; ismételten felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az elszámoltathatóságot az alapvető jogok megsértése esetén, a foglyok CIA általi szállításával és európai országokban történő illegális fogva tartásával kapcsolatban; sürgeti a tagállamokat, hogy kezdjenek nyílt és átlátható vizsgálatokat az igazság kiderítésére ezen tagállamok területének és légterének használatával kapcsolatosan, és teljes mértékben működjenek együtt az Európai Parlamentnek az ügyben nemrég újrakezdett vizsgálatával és annak nyomon

követésével; az ilyen jogsértéseket felfedők, így például az újságírók és a visszaélést bejelentők védelmére szólít fel;

29. aggodalmának ad hangot az arról beszámoló, ismétlődő jelentések miatt, hogy az európai polgárok elektronikus hírközlési adatainak megőrzését és az azokhoz való hozzáférést lehetővé tevő tagállami és harmadik országbeli hírszerzési tevékenységek állítólag megsértik az uniós alapvető jogokat, különösen pedig az uniós adatvédelmi jogszabályokat; határozottan elítéli a 2013 óta zajló, leleplezett tömeges megfigyelési tevékenységeket, és helyteleníti, hogy továbbra is folytatódna; felszólítja e tevékenységek tisztázására, különös tekintettel egyes tagállamok jelenlegi részvételére; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék teljes körűen figyelembe „Az egyesült államokbeli NSA megfigyelési programja, a megfigyelést végző szervek a különféle tagállamokban és hatásuk az uniós polgárok magánéletére” című 2014. március 12-i parlamenti állásfoglalásban szereplő követeléseket és ajánlásokat; felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy hírszerző szolgálataik tevékenysége feleljen meg az alapvető jogoknak, és tartozzon parlamenti és bírósági ellenőrzés hatálya alá;
30. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok az általános megfigyelést lehetővé tevő nemzeti jogszabályokat fogadtak el, és megismétli, hogy egyrészt olyan biztonsági eszközöket kell alkalmazni, amelyek egy demokratikus társadalomban kifejezetten szükségesek és arányosak; ismételten felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy fogadjanak el egy olyan rendszert, amely biztosítja a bejelentő személyek védelmét;
31. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az állampolgárok nincsenek teljes mértékben tisztában adatvédelmi jogaikkal és a magánélethez való jogukkal, illetve a rendelkezésükre álló jogorvoslati lehetőségekkel; e tekintetben hangsúlyozza a nemzeti adatvédelmi hatóságok szerepét e jogok támogatásában és tudatosításában; elengedhetetlennek tartja, hogy a nyilvánosság és elsősorban a gyerekek megismerjék a személyes adatok védelmének jelentőségét – többek között a kibertérben is –, valamint a rájuk leselkedő veszélyeket; felszólítja a tagállamokat, hogy az iskolákban indítsanak figyelemfelhívó kampányokat; hangsúlyozza, hogy a gyors technológiai fejlemények és az informatikai támadások elszaporodása fényében különleges figyelmet kell fordítani a személyes adatoknak az interneten történő védelmére, különös hangsúlyt fektetve a feldolgozás és tárolás biztonságára; hangsúlyozza, hogy bár a személyes adatok tárolásának megszüntetéséhez való jog nem abszolút és ezt a jogot a többi alapvető joghoz képest kell mérlegelni, az egyének számára meg kell adni online személyes adataik kiigazításának jogát; komoly aggodalmát fejezi ki azokkal a nehézségekkel kapcsolatban, amelyekkel a legtöbb internethasználó jogainak a digitális szférában való érvényesítése során szembesül; felszólítja a Tanácsot, hogy haladjon gyorsan az adatvédelmi csomag kidolgozásával, hogy az egész Unió területén biztosított legyen az adatvédelem magas szintje;
32. emlékeztet, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy hírszerző szolgálataik törvényesen, valamint a Szerződéssekkel és az Alapjogi Chartával összhangban működjenek; felszólítja e tekintetben a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti törvények a személyes adatok (többek között metaadatok) gyűjtését és elemzését kizárólag az érintett személy jóváhagyásával vagy olyan bírósági ítéletet követően

tegyék lehetővé, amely szerint megalapozott gyanúja áll fenn annak, hogy az érintett személy bűncselekményben vett részt;

33. hangsúlyozza, hogy a törvényellenes adatgyűjtésnek és -feldolgozásnak ugyanúgy büntetendőnek kellene lennie, mint a hagyományos levelezésre vonatkozó titkosság megsértésének; hangsúlyozza, hogy a „hátsó ajtók” vagy minden egyéb, a biztonsági intézkedéseket gyengítő vagy azok meglévő gyenge pontjait kihasználó technikák kifejlesztését szigorúan tiltani kellene;
34. helyteleníti, hogy a magáncégekre a köz- és a magánszervezetek részéről is nyomás nehezedik az internethasználók adatainak átadása, az internetes tartalom feletti ellenőrzés, illetve a netsemlegesség elvének veszélyeztetése tekintetében;
35. hangsúlyozza, hogy az alapvető jogok biztosítása a mai információs társadalomban központi kérdés az EU számára, mivel az információs és kommunikációs technológiák fokozódó használata az alapvető jogokra irányulóan új fenyegetést képez a kibertérben; megállapítja, hogy az alapvető jogok védelmét annak biztosítása révén kell védelmezni, hogy azokat az online környezetben ugyanolyan módon és mértékben mozdítják elő és védelmezik, mint az offline környezetben;
36. sürgeti a Bizottságot, hogy figyelmesen ellenőrizze az erre a területre vonatkozó jogszabályok végrehajtását, és úgy véli, hogy a tagállamoknak hatékony vizsgálatok és büntetőeljárások révén a gyakorlatban kellene alkalmazniuk a büntetőjog rendelkezéseit, így biztosítva az áldozatok alapvető jogainak tiszteletben tartását;
37. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a legnagyobb elővigyázatossággal kezeljék azokat a hatásokat, amelyeket egyes új technológiák, például a drónok gyakorolhatnak a polgárok alapvető jogaira, konkrétan a magánélethez való jogra és a személyes adatok védelmére;
38. hangsúlyozza az oktatás kulcsfontosságú szerepét a radikalizálódás és a fiatalok körében fokozódó intolerancia és szélsőségeség megelőzése szempontjából;
39. elítéli az egyes tagállamok rendőri erői által az egyes kisebbségi csoportok, például bevándorlók, romák, LMBTI személyek vagy fogyatékosokkal élők ellen alkalmazott megkülönböztetést, sőt erőszakot; sürgeti a tagállamokat, hogy vizsgálják ki és büntessék az ilyen cselekedeteket; úgy véli, hogy a rendőri erők figyelmét jobban fel kell hívni az ilyen kisebbségekkel szembeni megkülönböztetésre és erőszakra, és ki kell őket képezni ennek kezelésére; felszólítja a tagállamokat, hogy állítsák vissza a kisebbségek rendőrségbe vetett bizalmát, és bátorítsák őket a bántalmazások bejelentésére; felszólítja továbbá a tagállami hatóságokat az egyes rendőri erők által alkalmazott etnikai profilalkotás diszkriminatív gyakorlata elleni küzdelemre;

Vallás- és lelkiismereti szabadság

40. hivatkozik az Alapjogi Charta 10. cikkére, amely védelmezi a gondolat, lelkiismeret és vallás szabadságát, beleértve a választott vallás gyakorlásának szabadságát és a más vallásra vagy hitre áttérés szabadságát; véleménye szerint ez a nem hívők szabadságára is kiterjed; elítéli a megkülönböztetés vagy intolerancia minden formáját, és felszólít az

említett alapokon történő megkülönböztetés betiltására; e tekintetben sajnálja az antiszemita és iszlámellenes megkülönböztetés és erőszak legutóbbi eseteit; felszólítja a tagállamokat, köztük a regionális hatóságokat, hogy az összes rendelkezésre álló eszközzel védelmezzék a vallás vagy meggyőződés szabadságát és mozdítsák elő a toleranciát és a kultúrák közötti párbeszédet, hatékony szakpolitikai döntéshozatal és a szükség szerint a megkülönböztetéssel szembeni politikák megerősítése révén; emlékeztet egy semleges és szekuláris államnak a vallási, ateista vagy agnosztikus közösségek elleni megkülönböztetés megelőzésében, illetve a vallások és meggyőzések egyenlő bánásmódjának biztosításában játszott fontos szerepére; aggodalmának ad hangot az isten- és valláskáromlással kapcsolatos törvények Európai Unióban történő alkalmazása miatt, ami súlyos következményekkel járhat a szólásszabadságra nézve, és sürgeti a tagállamokat e törvények eltörlésére; határozottan elítéli az imahelyek elleni támadásokat, és sürgeti a tagállamokat, hogy ne hagyják büntetlenül az ilyen támadásokat;

41. sürget, hogy tartsák tiszteletben a vallás vagy meggyőződés szabadságát Ciprus megszállt részén, ahol több mint 500 vallási és kulturális műemlék van pusztulóban;
42. aggodalommal figyeli az európai antiszemitizmus megerősödését, és a holokauszt tagadására vagy relativizálására irányuló egyre szélesebb körű törekvéseket; mélységes aggodalommal állapítja meg, hogy a zsidó közösség számos tagja Európa elhagyását tervezi az antiszemita légkör erősödése, és az ellenük irányuló megkülönböztetés és erőszak miatt;
43. mélységes aggodalmának ad hangot az iszlámellenes tüntetések fokozódása, a mecsetek elleni támadások, valamint az iszlám és egy szűk kisebbségre jellemző vallási fanatizmus összemosására irányuló széles körű tendencia miatt; elítéli a muszlim közösség ellen irányuló megkülönböztetést és erőszakot; felszólítja a tagállamokat, hogy rendszeresen ítéljék el az ilyen támadásokat és e területen alkalmazzanak zéró toleranciát;

Egyenlőség és megkülönböztetésmentesség

44. határozottan elítéli, hogy a Tanács még mindig nem fogadta el a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelvre irányuló 2008-as javaslatot, üdvözlí, hogy az Európai Bizottság ezt az irányelvet prioritásnak tekinti; megismétli a Tanácsnak szóló felhívását, hogy a lehető leghamarabb fogadja el a javaslatot;
45. rámutat arra, hogy a pluralizmus, a megkülönböztetésmentesség és a tolerancia az EUSZ 2. cikke értelmében az Unió alapértékei közé tartozik; úgy véli, hogy kizárólag azok a szakpolitikák képesek előmozdítani az összetartó társadalom kialakulását és felszámolni a társadalmi integrációt akadályozó előítéletek valamennyi formáját, amelyek célja mind a formális, mind pedig a tényleges egyenlőség előmozdítása, valamint a mindenféle megkülönböztetés leküzdése; sajnálja, hogy az Unióban mind a mai napig találkozhatunk a megkülönböztetés, az elszigetelés vagy akár az erőszak és bántalmazás eseteivel, különösen a nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez

tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés;

46. úgy véli, hogy az Uniónak és a tagállamoknak fokozniuk kell a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem, a kulturális, vallási és nyelvi sokszínűség védelme terén tett fellépéseiket, és ösztönözniük kell a nemek közötti egyenlőség, a gyermekek jogai, az idősek jogai, a fogyatékosággal élő személyek, az LGBTI személyek és a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogai fokozását célzó intézkedéseket; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy az egyenlőségre vonatkozó szakpolitikáikat terjesszék ki a többszörös megkülönböztetésre is;
47. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy ismerjék el, hogy a tájékozott szakpolitikai döntéshozatal, az uniós megkülönböztetésellenes jogszabályok végrehajtásának értékelése, valamint azok hatékonyabb betartatása érdekében a megkülönböztetés méréséhez megbízható és összehasonlítható, a megkülönböztetés jellege szerint lebontott adatokra van szükség; felszólítja a Bizottságot, hogy az egyenlőségre vonatkozóan határozzanak meg következetes, az önmeghatározáson, az uniós adatvédelmi normákon, valamint az érintett közösségekkel folytatott konzultáción alapuló adatgyűjtési normákat; felszólítja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat a megkülönböztetés valamennyi formájáról;
48. sürgeti, hogy az EU fogadjon el irányelvet, amelyben elítéli a nemi hovatartozáson alapuló megkülönböztetést, és igyekszik kiküszöbölni az oktatás és a média világából a nemi jellegű előítéleteket és kliséket;

A kisebbségek támogatása

49. az Európai Unió részéről nagyobb következetességet szorgalmaz a kisebbségek védelme terén; határozottan úgy véli, hogy a kettős mérce alkalmazásának elkerülése érdekében minden tagállamot és tagjelölt országot ugyanazoknak az elveknek és kritériumoknak kell kötniük; szorgalmazza ezért egy olyan, hatékony mechanizmus létrehozását, amellyel mind a tagjelölt, mind pedig az uniós tagállamokban nyomon követhetők és biztosíthatók bármilyen kisebbség jogai;
50. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak olyan térségnek kell lennie, melyben érvényesül az etnikai, kulturális és nyelvi sokszínűség; felkéri az uniós intézményeket a nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségek védelmére irányuló, a velük szembeni egyenlő bánásmódot biztosító, átfogó uniós rendszer kidolgozására, tekintetbe véve a vonatkozó nemzetközi jogi normákat és a meglévő bevált gyakorlatokat, valamint felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzetközi normák és a bevált európai gyakorlatok alapján biztosítsák a kisebbségek tekintetében a ténylegesen egyenlő bánásmódot; felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben ezt még nem tették meg, ratifikálják és eredményesen hajtsák végre a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményt; emlékeztet arra is, hogy az EBESZ keretében kidolgozott elveket végre kell hajtani;
51. elítéli a nyelvhasználaton alapuló megkülönböztetés minden formáját és felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben ezt még nem tették meg, ratifikálják és hajtsák végre a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartáját; sürgeti a tagállamokat és a

Bizottságot, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést minden olyan aránytalan közigazgatási vagy jogalkotási akadály felszámolására, amely európai vagy nemzeti szinten hátráltathatja a nyelvi sokszínűséget;

52. hangsúlyozza, hogy az emberi méltóság, a törvény előtti egyenlőség, valamint a bármilyen alapon történő megkülönböztetésre vonatkozó tilalom elve a jogállamiság alapját képezi; felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el nemzeti jogszabályi keretet a megkülönböztetés valamennyi formájának kezelésére, és gondoskodjanak a meglévő uniós jogi keret hatékony végrehajtásáról;

A romák helyzete

53. elítéli az Európai Unióban fokozódó romaellenes érzelmeket és aggodalmát fejezi ki a romák EU-ban tapasztalható helyzete, valamint az alapvető jogokat és az európai uniós jogot sértő számos olyan eset miatt, amikor e személyeket üldözés érte vagy velük szemben erőszakot, megfélemezést, megkülönböztetést és jogellenes kitoloncolást alkalmaztak; sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is lépjen fel azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek lehetővé teszik az intézményesített megkülönböztetést és szegregációt; ismételten felszólítja a tagállamokat olyan stratégiák eredményes végrehajtására, amelyek előmozdítják a valódi beilleszkedést, és az integrációt támogató, megerősített és hathatós lépéseket tesznek, különösen az alapjogok, az oktatás, a foglalkoztatás, a lakhatás és az egészségügy, valamint az erőszak, a gyűlöletbeszéd és a romák megkülönböztetése elleni küzdelem területén, a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló 2013. december 9-i tanácsi ajánlással összhangban;
54. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiákat megfelelően végrehajtsák integrált szakpolitikák kidolgozása útján, folyamatosan bevonva a párbeszédbe a helyi hatóságokat, a nem kormányzati szervezeteket és a roma közösségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a végrehajtás nyomon követéséről és jobb összehangolásáról; felszólítja a tagállamokat, hogy a roma közösségeket érintő projektek esetén az irányítás, az ellenőrzés és az értékelés során működjenek együtt a romák képviselőivel, felhasználva a rendelkezésre álló – többek között uniós – pénzügyi forrásokat, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv betartásának szigorú ellenőrzése mellett;
55. elítéli, hogy a romákat megkülönböztetés éri a jelenlegi nemzeti oktatási rendszerekben és a munkaerőpiacon; hangsúlyozza különösen a roma nők és gyermekek fokozott kitettségét annak, hogy alapvető jogukat többszörösen és egyidejűleg megsértik; megismétli a roma gyermekek valamennyi joghoz való egyenlő hozzáférése védelmének és elősegítésének fontosságát;
56. sürgeti a tagállamokat, hogy fogadják el a szükséges jogalkotási módosításokat a sterilizációval kapcsolatban, és az EJEB ítélkezési gyakorlatával összhangban pénzügyileg kártalanítsák a roma és az értelmi fogyatékossgal élő nőknél végzett kényszersterilizáció áldozatait;

A nők elleni erőszak, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség

57. ösztönzi az EU-t és a tagállamokat, hogy lépjenek fel és hozzanak büntető intézkedéseket a nők ellen irányuló erőszak és megkülönböztetés minden formája ellen; felszólítja a tagállamokat konkrétan arra, hogy hatékonyan kezeljék a családon belüli erőszak és a szexuális kizsákmányolás valamennyi formájának hatásait, ideértve a menekült vagy migráns gyermekek kizsákmányolását, továbbá a korai házasságot és a kényszerházasságot is;
58. aggodalmának ad hangot az Unióban a nők elleni erőszaknak mértéke és formái miatt, amelyet az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által készített uniós szintű felmérés is dokumentált, mely szerint minden harmadik nő 15 éves korát követően tapasztalt már fizikai és/vagy szexuális erőszakot, valamint a becslések szerint az Unióban 3,7 millió nő tapasztalt egyetlen év alatt szexuális erőszakot; felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a hatályos jogszabályokat és továbbra is kiemelt helyen foglalkozzanak a nők elleni erőszak kérdésével, mivel a nemi alapú erőszak megengedhetetlen; felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze az Isztambuli Egyezmény tagállami ratifikálását és az Unió mihamarabbi csatlakozását; megállapítja, hogy a tagállamoknak az Isztambuli Egyezményhez történő azonnali csatlakozása hozzá fog járulni egy integrált szakpolitika kialakításához és a nemzetközi együttműködés előmozdításához a nőkkel szembeni erőszak minden formája elleni küzdelem területén, az online és offline szexuális zaklatást egyaránt beleértve;
59. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre támogatóközpont- és menhelyhálózatokat az emberkereskedelem és prostitúció áldozataivá vált nők számára, biztosítva számukra a pszichológiai, orvosi, szociális és jogi segítségnyújtást, valamint előmozdítva az áldozatok stabil és jogokkal járó munkahelyen való elhelyezkedését;
60. mély aggodalmának ad hangot a női nemi szervek megcsonkításának továbbra is fennálló gyakorlata miatt, amely a nők és lányok elleni erőszak súlyos formája, és megengedhetetlenül sérti a testi épséghez való jogukat; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy tanúsítsanak maximális odafigyelést, és lépjenek fel a területükön folytatott hasonló gyakorlatokkal szemben azok mielőbbi felszámolása érdekében; kéri különösen a tagállamokat, hogy a migránsokkal kapcsolatba kerülő szakemberek kiképzése révén alkalmazzanak határozott és visszatartó erejű megközelítést, hatékonyan és szisztematikusan eljárva és szankciókat alkalmazva a női nemi szervek megcsonkításának elkövetőivel szemben, és e tekintetben zéró toleranciára van szükség; hangsúlyozza, hogy ennek az érintett csoportokra irányuló információs és figyelemfelhívó kampányokkal párhuzamosan kell történnie; üdvözli, hogy az uniós menekültügyi jogszabályok a női nemi szervek megcsonkításának áldozatait veszélyeztetett személyeknek tekinti, és a női nemi szervek megcsonkítását a menedékjog iránti kérelmek elbírálásakor mérlegelendő kritériumok közé sorolja;
61. felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a nők elleni erőszak előfordulására és természetére vonatkozó adatok folyamatos összegyűjtéséről, mert ez szolgálhat alapul az erőszak megelőzését célzó erőteljes politikák kidolgozásához és az áldozatokról való gondoskodáshoz, ideértve a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló uniós irányelv (2012/29/EU) végrehajtásának értékelését és a szexuális zaklatással szembeni figyelemfelhívó kampányokat is; úgy véli, hogy az adatgyűjtést az Alapjogi Ügynökség

által elvégzett első uniós szintű felmérésre kell alapozni, illetve támaszkodni kell a Bizottság (ideértve az Eurostatot), az Alapjogi Ügynökség és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete közötti együttműködésre; ismételten felteszi a kérdést, hogy szándékában áll-e a Bizottságnak követni a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdeletről szóló 2014. február 25-i EP-állásfoglalás (2013/2004(INL))ajánlásait, és hamarosan olyan jogszabályjavaslatot benyújtani, amely intézkedéseket állapít meg a nők és a lányok elleni erőszak, köztük a női nemi szervek megcsönkítése megelőzése területén megvalósuló tagállami fellépés előmozdítására és támogatására; és kéri a Bizottságot, hogy 2016-ot jelölje ki nők és lánygyermek elleni erőszak felszámolása évének;

62. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy lépjenek fel és hozzanak büntető intézkedéseket a nők ellen irányuló erőszak minden formája ellen; felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon jogalkotási kezdeményezést a nők elleni erőszak Unióban történő betiltása érdekében;
63. felszólítja a Bizottságot, hogy hívja fel a figyelmet arra, hogy a nők elleni hátrányos megkülönböztetés minden formájának felszámolása érdekében elő kell mozdítani a tisztelet és a tolerancia kultúráját; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy biztosítsák a nők szexuális és reprodukív egészségének és jogainak tiszteletben tartásával és védelmével kapcsolatos nemzeti stratégiák megvalósítását; ismételten hangsúlyozza az Uniónak a témával kapcsolatos figyelemfelhívás és a bevált gyakorlatok népszerűsítése területén betöltött szerepét, mivel az egészség olyan alapvető emberi jog, amely nélkülözhetetlen az egyéb emberi jogok gyakorlásához.
64. aggodalmának ad hangot a nőknek a döntéshozatali folyamatokban, a vállalkozásokban és azok igazgatótanácsaiban, a tudomány és a politika területén tapasztalható nemzeti, nemzetközi (nagy vállalatok, nemzeti és európai választások), de különösen helyi szintű alulreprezentáltsága láttán; kéri a nők szakmai fejlődésükben és vezető beosztások elérésére irányuló erőfeszítéseikben való támogatását, és felszólítja az uniós intézményeket, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet azokra az adatokra, amelyek szerint a tőzsdén jegyzett legnagyobb uniós vállalatok igazgatótanácsi tagjainak csupán 17,8%-a nő;
65. kéri, hogy a szülési szabadságról szóló irányelv elé ne gördítsenek akadályokat a Tanácsban, mivel ez valóssá és kézzelfoghatóvá tenné a nemek közötti egyenlőséget, valamint az uniós szintű harmonizációt;
66. rámutat, hogy a posztgraduális végzettséggel rendelkezők több mint fele nő, amely adatot a munkaerőpiac – különösen a felső döntéshozatali szinteken – nem tükrözi, felhívja a tagállamokat, hogy minden szükséges lépést tegyenek a nők és férfiak egyenlő munkaerőpiaci részvételének biztosítása, valamint a nők magasabb pozíciókba jutásának elősegítése, különösen pedig egy olyan irányelvre irányuló javaslatra és kapcsolódó intézkedésekre vonatkozó megállapodás mihamarabbi megkötése érdekében, hogy a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében javuljon a nemek közötti egyensúly; sajnálja, hogy az EU-ban a nők jövedelme – ugyanazon munkakör esetén – még mindig átlagosan 16%-kal elmarad a férfiakétól; ezért felhívja az EU-t, hogy az EUMSZ 157. cikkével összhangban folytassa a munkát a nők és férfiak közötti egyenlőség biztosítása érdekében a bérek, a nyugdíjak és a munkaerő-piaci részvétel tekintetében, beleértve a felsővezetői

beosztásokat is; úgy véli, hogy ez a fellépés hozzájárul a szegénység leküzdéséhez és annak biztosításához is, hogy Európa teljes mértékben hasznosítsa a rendelkezésre álló tehetségekben rejlő potenciált; sajnálatosnak tartja, hogy a nők munkanélküliségi rátája a férfiakéhoz képest még mindig sokkal magasabb, és hangsúlyozza, hogy a nők pénzügyi függetlensége a szegénység leküzdésének részét kell, hogy képezze;

67. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a férfiak és nők közötti egyenlőség elvével kapcsolatos megfelelésség ellenőrzését az uniós jogalkotás tekintetében; felhívja a tagállamokat, hogy végezzék el saját nemzeti jogszabályaik hasonló átvilágítását;
68. elismeri, hogy a szexuális és reprodukzív egészség és jogok az alapvető jogok közé tartoznak és az emberi méltóság, a nemek közti egyenlőség és az önrendelkezés elengedhetetlen elemei; sürgeti a Bizottságot, hogy a Parlament 2015. március 10-i kérésének megfelelően az EU alapvető jogokkal kapcsolatos belső és külső politikája közötti összhang biztosítása érdekében a következő uniós egészségügyi stratégiájába alapvető emberi jogokként foglalja bele a szexuális és a reprodukzív egészséget és jogokat;
69. elismeri, hogy az életmentő abortusz megtagadása az emberi jogok súlyos megsértésének minősül;
70. felhívja a tagállamokat, hogy a Bizottsággal egyetértésben ismerjék el a biztonságos és korszerű fogamzásgátláshoz és az iskolákon belüli szexuális felvilágosításhoz való hozzáférés jogát; sürgeti a Bizottságot, hogy a nemzeti szakpolitikákon túlmenően tegyen lépéseket a közegészség javítása érdekében, és erről teljes körűen tájékoztassa az Európai Parlamentet;

A gyermekek jogai

71. határozottan elítéli a gyermekekkel szembeni erőszak és rossz bánásmód valamennyi formáját; felhívja a tagállamokat – mint a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény részes államait –, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a gyermekek védelme céljából a fizikai és lelki bántalmazás minden formája ellenében, ideértve a fizikai és szexuális erőszakot, a kényszerházasságot, a gyermekmunkát és a szexuális kizsákmányolást;
72. erőteljesen elítéli a gyermekek szexuális kizsákmányolását, különösen a gyermekpornográfia terjedését az interneten; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket a gyermekjogok e súlyos megsértésének leküzdése érdekében, és vegyék megfelelően tekintetbe a Parlament 2015. március 11-i, a gyermekekkel szemben elkövetett internetes szexuális visszaélésről szóló állásfoglalásában szereplő ajánlásokat; újólapon kéri azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy ültessék át a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló irányelvet; felszólítja ezenkívül az Uniót és azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy ratifikálják az Európa Tanácsnak a gyermekek szexuális kizsákmányolással és szexuális visszaéléssel szembeni védelméről szóló egyezményét;
73. felszólítja a tagállamokat a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/93/EU irányelv végrehajtására, illetve hogy erősítsék a bűnüldöző hatóságok többek között az Európával történő

együttműködésének jogi lehetőségeit, műszaki képességeit és pénzügyi forrásait a gyermekek elleni szexuális bűnözők hálózatainak hatékonyabb kivizsgálása és megszüntetése céljából, az érintett gyermekek jogainak és biztonságának szem előtt tartásával;

74. hangsúlyozza a gyermekekkel foglalkozók szakemberek – pedagógusok, ifjúsági munkások és gyermekorvosok – szerepét a gyermekek fizikai és lelki bántalmazására, ideértve az internetes zaklatásra is utaló jelek feltárásában; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak róla, hogy ezek a szakemberek odafigyeljenek ezekre a jelekre, továbbá célzott képzésben részesüljenek; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy létesítsenek olyan segélyvonalakat, amelyeken a gyermekek bejelentést tehetnek az őket érő bármiféle bántalmazásról, szexuális erőszakról, megfélemlítésről vagy zaklatásról;
75. úgy véli, hogy a gyermekek online személyes adatait megfelelő védelemben kell részesíteni, és hogy a gyermekeket gyermekbarát módon kell tájékoztatni személyes adataik online módon történő felhasználásának kockázatairól és következményeiről; felszólítja a tagállamokat, hogy az iskolákban indítsanak figyelemfelhívó kampányokat; hangsúlyozza, hogy meg kell tiltani a gyermekeket érintő online profilalkotást;
76. elítéli a gyermekekkel szembeni megkülönböztetés minden formáját, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egységesen lépjenek fel a gyermekekkel szembeni megkülönböztetés felszámolása céljából; felszólítja különösen a tagállamokat és a Bizottságot, hogy határozott prioritásként tartsák szem előtt a gyermekeket a regionális és kohéziós politikák tervezése és végrehajtása során;
77. felszólítja a tagállamokat, hogy valamennyi gyermek számára biztosítsák az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférést, függetlenül attól, hogy gyanúsítottak, elkövetők, áldozatok vagy az eljárás részes felei; hangsúlyozza a büntetőeljárás során a gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékok megerősítésének fontosságát, különösen a büntetőeljárásban gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó különleges biztosítékokról szóló irányelvvel kapcsolatos, folyamatban lévő viták összefüggésében;
78. aggodalmát fejezi ki a szülők által elkövetett jogellenes külföldre vitek számának növekedése miatt; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban a jogellenesen külföldre vitt gyermekek ügyeivel foglalkozó európai parlamenti közvetítő szerepének fontosságát; hangsúlyozza a közös uniós megközelítés fontosságát az EU-ban eltűnt gyermekek megtalálása érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék a rendőrségi és igazságügyi együttműködést az eltűnt gyermekeket is érintő határokon átnyúló esetekben, és hogy hozzanak létre forróvonalat az eltűnt gyermekek keresésére;
79. emlékeztet rá, hogy a gyermek mindenképp felett álló, a Charta 24. cikkében említett érdekeit a gyermekekre vonatkozóan elfogadott összes szakpolitikában és intézkedésben mindig elsődleges szempontnak kell tekinteni; emlékeztet rá, hogy a Charta garantálja az oktatáshoz való jogot, és az oktatás nem csupán a gyermek jólétéhez és személyiségfejlődéséhez, hanem a társadalom jövőjéhez is elengedhetetlenül szükséges; véleménye szerint az alacsony jövedelmű családok gyermekeinek oktatása alapvető feltétel ahhoz, hogy a gyermekek kikerülhessenek a szegénységből; felhívja ezért a tagállamokat, hogy mozdítsák elő, hogy mindenki hozzájuthasson a minőségi oktatáshoz;

80. hangsúlyozza, hogy az uniós állampolgárok gyermekeinek jogait megfelelő módon védelmezni kell, nem csak az Európai Unióban, de annak határain túl is, és ezért átfogó együttműködést sürget a nem uniós északi államok gyermekjóléért felelős szervezeteivel; úgy véli, hogy az Unió minden partnerének (beleértve az EGT tagjait) ratifikálnia kellene a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló 1996. évi Hágai Egyezményt;
81. elismeri, hogy a pénzügyi és gazdasági válság rendkívül negatív hatást gyakorolt a gyermekek jogainak és jólétének valóra váltására; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés kezelése terén a Bizottság „Beruházások a gyermekek érdekében: A hátrányos helyzetből való kitorés” című ajánlásának hatékony, a megfelelő erőforrásokhoz való hozzáférést támogató integrált stratégiák végrehajtása révén, amelyek lehetővé teszik a megfizethető minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférést és előmozdítják a gyermekek részvételét az őket érintő döntéshozatalban; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon további intézkedéseket az ajánlás végrehajtásának nyomon követésére;
82. felkéri a Bizottságot, hogy 2015-ben tegyen javaslatot az EU gyermekjogi ütemtervének nagyra törő és átfogó utódjára; felszólítja a Bizottságot, hogy hatékonyan érvényesítse a gyermekek jogait az összes uniós jogszabályban, szakpolitikában és pénzügyi döntésben; felhívja a Bizottságot, hogy évente tegyen jelentést a gyermekek jogainak tiszteletben tartása, valamint a gyermekek jogaival kapcsolatos uniós vívmányok maradéktalan végrehajtása terén elért eredményekről; felkéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a gyermekjogi koordinátor megbízatása és forrásai megfelelően tükrözzék a gyermek jogainak szisztematikus és hatékony érvényesítésére vonatkozó uniós kötelezettségvállalást; felhívja a Bizottságot, hogy fogadja el az integrált gyermekvédelmi rendszerekről szóló beígért európai uniós iránymutatást;
83. üdvözli azt a tendenciát, amely szerint a tagállamokban a kényszerházasságot bűncselekményként kívánják meghatározni; felhívja a tagállamokat, hogy legyenek elővigyázatosak és részesítsék képzésben a gyermekekkel közvetlenül foglalkozókat – pedagógusokat, ifjúsági munkásokat –, illetve emeljék tudatosságuk szintjét és készítsék fel őket annak érdekében, hogy azonosíthassák a származási országukba kényszerházasság céljából való visszavitel kockázatának kitett gyermekeket;

Az LMBTI személyek jogai

84. a leghatározottabban elítéli a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek irányába az EU területén tanúsított, olyan törvényekbe és politikákba burkolt megkülönböztetést és erőszakot, amelyek korlátozzák az LMBTI személyek alapvető jogait; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el a homofóbiát és a transzfóbiát elítélő törvényeket és politikákat; e tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy az év végéig nyújtson be uniós szintű cselekvési tervet vagy stratégiát a homofóbia ellen és a szexuális irányultságot és nemi identitást érintő egyenlőség érdekében, ahogyan ezt a Parlament már több ízben sürgette, Jourová biztos pedig bizottsági meghallgatásain ígérte; e tekintetben emlékeztet a homofóbia, illetve a szexuális irányultságon és a nemi identitáson alapuló megkülönböztetés elleni európai menetrendről

szóló, 2014. február 4-i állásfoglalására; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ezen átfogó politikának tiszteletben kell tartania az Európai Unió, az uniós ügynökségek és a tagállamok hatáskörét;

85. úgy véli, hogy az LMBTI személyek alapvető jogai nagyobb valószínűséggel érvényesülnek, ha ők is hozzáférhetnek az olyan jogintézményekhez, mint az együttélés, a bejelentett élettársi viszony vagy a házasság; üdvözli, hogy 19 tagállamban e jogintézmények már szabadon hozzáférhetőek, és felszólítja a többi tagállamot, hogy ők is vegyék fontolóra ennek megvalósítását; megismétli továbbá felhívását, hogy a családi állapotot (köztük a nemi hovatartozás jogi elismerését és a házastársi vagy bejelentett élettársi viszonyt) igazoló dokumentumok és ezek joghatása kölcsönös elismerésének biztosítása céljából a Bizottság nyújtson be javaslatot ambiciózus rendeletre, a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló polgárok elé gördített diszkriminatív jogi vagy közigazgatási akadályok felszámolása érdekében;
86. felhívja a tagállamokat, hogy legyenek elővigyázatosak és szilárdak, és szabjanak ki büntetést az LMBTI személyeket nyilvános fórumokon sértegető vagy megbélyegző közhivatalnokokra;
87. ösztönzi az uniós tagállamokat, hogy támogassák a szakszervezetek és munkáltatói szervezetek abbéli erőfeszítéseit, hogy sokféleséget és megkülönböztetésmentességet célzó politikáikban az LMBTI személyekre összpontosítsanak;
88. megítélése szerint a tagállamok hatóságainak könnyített eljárásokkal kellene segíteniük a nemet változtató személyeket abban, hogy a hivatalos dokumentumokban elismerjék új nemi hovatartozásukat; újjólág elítél minden olyan törvényesített elismerési eljárást, amely a transznemű személyeket sterilizálásra kényszeríti;
89. sajnálja, hogy a transznemű személyeket a legtöbb tagállamban még mindig mentálisan sérültnek tekintik, és felszólítja őket a mentális betegségek nemzeti nyilvántartásának felülvizsgálatára, egyidejűleg biztosítva, hogy valamennyi transznemű személy továbbra is hozzáfuthat a szükséges orvosi kezeléshez;
90. üdvözli a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy az Egészségügyi Világszervezet által összeállított Betegségek Nemzetközi Osztályozásának (BNO) felülvizsgálata során a transznemű identitás kerüljön ki a betegségek felsorolásából; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a gyermekkori nemi variancia ne váljék a Betegségek Nemzetközi Osztályozásának egy újabb tételévé;
91. határozottan sajnálja, hogy az interszexuális gyermekek nemiségének „normalizálására” irányuló sebészeti beavatkozás széles körben elterjedt, holott erre orvosi értelemben nincs szükség; üdvözli e tekintetben, hogy a nemi identitásról, nemi önkifejezésről és szexuális jellegzetességekről szóló 2015. áprilisi máltai törvény tiltja hasonló műtétek elvégzését interszexuális gyermekeken, és megerősíti az önrendelkezés elvét az interszexuális személyek számára; felszólítja a többi államot, hogy kövessék a máltai példát;

A fogyatékossgal élő személyek jogai

92. elítéli a fogyatékkal élő személyek ellen mind a mai napig tapasztalható

megkülönböztetést és kirekesztést; kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy hajtsák végre az európai fogyatékoságügyi stratégiát, valamint ellenőrizzék és alkalmazzák a vonatkozó európai jogszabályokat; felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy indítsa újra az európai akadálymentesítési intézkedéscsomagra vonatkozó jogalkotási kezdeményezést egy több területet átfogó eszköz formájában, amely növelheti a fogyatékosággal élők számára biztosított védelmet és biztosítja az őket érintő összes uniós politika kohézióját; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy emelje a legmagasabb szintre a szinergiákat az EU fogyatékoságügyi stratégiája és a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezmény (CEDAW), illetve a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény között, annak biztosítása érdekében, hogy az elismert jogok valóban rendelkezésre állnak és ténylegesen igénybe vehetők, továbbá a jogszabályi keret harmonizálása és végrehajtása, illetve kulturális és politikai fellépés révén;

93. sürgeti a Bizottságot, hogy a fogyatékosággal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményből az Unióra háruló kötelezettségekkel összhangban szolgáljon iránymutatással a tagállamok számára az uniós alapok legjobb felhasználása érdekében, továbbá az egyezmény megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében támogassa a nem kormányzati szervezeteket és szervezeteket és működjön szorosan együtt velük; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy javítsák a fogyatékosággal élő személyek – köztük a pszichoszociális fogyatékosággal élők – foglalkoztatásához és képzéséhez való hozzájárulását, és az Alapjogi Charta 26. cikkével összhangban támogassák a fogyatékosággal élő személyek önálló életvitelét és az intézményi gondozást kiváltó programokat;
94. hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani a fogyatékosággal élő személyek választásokon való politikai részvételére vonatkozó jogait; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy a 93/109/EK és 94/80/EK tanácsi irányelvek végrehajtásáról készülő jelentésbe amelyek az európai parlamenti és helyhatósági választások tekintetében rögzítik a szavazati és a jelöltként való induláshoz való jogot illessze be a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel való összeegyeztethetőség értékelését; sajnálja, hogy az EU-ban nagy számban élő, jogképességétől megfosztott fogyatékosággal rendelkező ember hasonlóképpen nem élhet szavazati jogával; felhívja ezért a tagállamokat, hogy úgy módosítsák nemzeti jogszabályaikat, hogy a választáshoz való jogot ne vonják el szisztematikusan a fogyatékkal élő és jogképességüktől megfosztott emberektől, hanem az eseteket egyenként vizsgálják meg és a választási eljárások során a fogyatékkal élőknek nyújtsanak támogatást;
95. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az európai jogszabályok összeegyeztethetőségét a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel, továbbá a jövőbeli javaslatokat hatásvizsgálatai alapján az említett egyezmény szellemében értékelje;
96. elítéli a fizikai és farmakológiai kényszerítés formáinak alkalmazását a mentális fogyatékosággal élők esetében, és felszólítja az EU-t és a tagállamokat társadalmi beilleszkedést célzó szakpolitikák elfogadására;
97. sajnálja, hogy a fogyatékkal élők az Unióban még mindig akadályokkal szembesülnek a javak és szolgáltatások piacához való hozzáférésük során; véleménye szerint ezek az akadályok gátolják őket a társadalmi életben való részvételben, valamint különösen az

európai polgárságukból származó jogaik megsértését jelentik; felhívja a Bizottságot, hogy érjen el gyors előrehaladást az Európai Unióban megvalósítandó hozzáférhetőségért folytatott munkájában, hogy minél előbb elfogadásra kerüljön egy jogalkotási aktus;

98. felhívja az EU intézményeit és a tagállamokat, hogy a fogyatékkal élőket – képviseleti szervezeteiken keresztül – vonják be a vonatkozó hatásköröket érintő döntéshozatali folyamatokba, összhangban a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezmény 4. cikkének (3) bekezdésével;
99. felhívja az uniós tagállamokat és intézményeket annak biztosítására, hogy a konzultációs folyamatokban való részvétel lehetőségei – hozzáférhető kommunikációs eszközök közvetítésével – világosan és széles körben ismertek legyenek, a közlemények egyéb – például Braille-írásos vagy más könnyen olvasható – formában is rendelkezésre álljanak, a javasolt jogszabályokat és szakpolitikákat tárgyaló nyilvános meghallgatások és gyűlések pedig megközelíthetők legyenek;
100. felhívja a Bizottságot, hogy a fogyatékkal élők ügyére vonatkozó adatgyűjtést uniós szociális felmérések révén – a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezmény 31. cikkében előírtakat követve – harmonizálja; hangsúlyozza, hogy az adatgyűjtés alapjául szolgáló módszertannak ki kell terjednie valamennyi fogyatékkal élőre, beleértve azokat is, akik súlyosabb fogyatékkal vagy intézetekben élnek,

Kor alapján történő megkülönböztetés

101. sajnálja, hogy sok idősebb ember nap mint nap megkülönböztetéssel és alapvető jogai megsértésével szembesül, különösen a megfelelő jövedelemhez, foglalkoztatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és a szükséges javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzájutás tekintetében; emlékeztet arra, hogy az Alapjogi Charta 25. cikke kinyilvánítja az idősek jogát a méltó és önálló élethez, valamint a társadalmi és kulturális életben való részvételhez; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát a demográfiai változás tekintetében, érvényre juttatva az Alapjogi Charta 25. cikkében foglalt rendelkezéseket;
102. aggodalmát fejezi ki az idős emberekkel szemben a tagállamokban széles körben alkalmazott méltánytalan bánásmód, hanyagság és visszaélések miatt; felhívja a tagállamokat, hogy lépjenek fel az idősekkel szembeni visszaélés és erőszak minden formája ellen, és – a lakásfelújítás és a lakhatás hozzáférhetőségének támogatásával – segítsék elő az idősek függetlenségét; emlékeztet arra, hogy a nemek közötti bérszakadék, később pedig a nyugdíjszakadék miatt az idős nők gyakrabban élnek a szegénységi küszöb alatt;
103. felhívja a tagállamokat, hogy – többek között a fiatalok társadalmi előrelépését célzó képzések szervezése és nyújtása révén – biztosítsák a fiatal munkavállalók, különösen a gazdasági válság által érintett fiatalok munkaerőpiacra történő belépését;
104. kéri az emberi méltóság tiszteletben tartását az élet végén, különösen annak biztosításával, hogy az élő végrendeletben megfogalmazott döntéseket elismerjék és tiszteletben tartásuk;
105. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamokban a közkiadások és a nyugdíjak csökkentése nagymértékben hozzájárul az időskori szegénység terjedéséhez, csökkentve a

rendelkezésükre álló jövedelmet, rontva életkörülményeiket és egyenlőtlenségeket teremtve a szolgáltatások megfizethetősége tekintetében, ami miatt egyre több idős ember jövedelme van csupán igen csekély mértékben a szegénységi küszöb fölött;

Gyűlölet-bűncselekmény és gyűlöletbeszéd

106. sajnálja a rasszizmus, idegengyűlölet, vallási intolerancia vagy előítélet által motivált gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmény eseteit, amelyeket egy személy fogyatékosága, szexuális irányultsága vagy nemi identitása ellen naponta követnek el az EU-ban; felszólítja a tagállamokat, hogy védelmezzék az alapvető jogokat és mozdítsák elő a területükön élő különböző közösségek közötti megértést, elfogadást és toleranciát; kéri az EU-t, hogy a megkülönböztetés elleni szakpolitikák meghatározása során kezelje a gyűlöletből fakadó bűncselekmények elleni fellépést prioritásként az igazságszolgáltatás területén, felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a gyűlölet-bűncselekmények és a megkülönböztető jellegű hozzáállás és viselkedés elleni küzdelmet egy olyan átfogó stratégia kialakításával, amely fellép a gyűlölet-bűncselekmények, valamint az előítéleten alapuló erőszak és megkülönböztetés ellen;
107. aggódik az interneten található gyűlöletbeszéd terjedése miatt, és felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy egyszerű eljárást, amely lehetővé teszi a nyilvánosság számára a gyűlöletmegnyilvánulást tartalmazó internetes honlapok bejelentését;
108. aggodalmának ad hangot a gyűlöletből fakadó bűncselekményekkel kapcsolatos tagállamokbeli nyomozások és ítéletek miatt; felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ösztönözzék az ilyen jellegű bűncselekmények bejelentését többek között megfelelő védelem biztosításával, mivel a nagyszabású felmérések követő FRA-megállapítások következetesen azt mutatják, hogy a bűncselekmények áldozatai vonakodnak a rendőrség bevonásától;
109. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy több tagállam nem helyesen ültette át a 2008/913/JHA kerethatározat rendelkezéseit, és felszólítja a tagállamokat, hogy maradéktalanul ültessék át és hajtsák végre az uniós normákat és biztosítsák a gyűlölet-bűncselekmények, gyűlöletkeltés és uszítás valamennyi formáját elítélő, valamint e bűncselekmények esetén szisztematikusan büntetőeljárás indítását előíró nemzeti jogszabályok végrehajtását; felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a kerethatározat megfelelő átültetését, és indítson jogsértési eljárást azon tagállamok ellen, amelyek azt nem ültették át; kéri továbbá a kerethatározat felülvizsgálatát annak érdekében, hogy teljes mértékben lefedje a gyűlölet-bűncselekmények valamennyi formáját és az előítéleten vagy megkülönböztetésen alapuló indítékkal elkövetett bűncselekményeket, valamint a következetes nyomozási és vádemelési normák pontos meghatározása érdekében;
110. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a diszkriminatív gyakorlatok és a gyűlölet-bűncselekmények megelőzéséről és visszaszorításáról szóló képzési programok szervezését a bűnüldözési és igazságszolgáltatási hatóságok, valamint az érintett uniós ügynökségek számára; felszólítja a tagállamokat, hogy a nyomozásért és büntetőeljárásért felelős hatóságok számára biztosítsa az ahhoz szükséges gyakorlati eszközöket és készségeket, hogy be tudják azonosítani és kezelni tudják a kerethatározat által meghatározott bűncselekményeket, és hogy a sértettekkel megfelelően tudjanak

együttműködni és kommunikálni;

111. aggodalommal figyeli az olyan politikai pártok felemelkedését, amelyeknek politikai programja az etnikai, szexuális irányultság és vallási alapon történő kirekesztésen alapul;
112. mélyszéles aggodalmának ad hangot a rasszista és idegengyűlölő cselekmények és megnyilvánulások növekvő trivialisálása kapcsán, ami annak köszönhető, hogy a közszférában egyre inkább jelen vannak rasszista vagy idegengyűlölő csoportok, amelyek közül néhány már politikai párt státuszt szerzett, mások pedig erre törekszenek;
113. mély aggodalmát fejezi ki az olyan politikai pártok megerősödése miatt, amelyek a jelenlegi gazdasági és társadalmi válságot rasszista, idegengyűlölő és iszlámellenes üzeneteik igazolására használják fel;
114. határozottan elítéli a kisebbségek, különösen a romák és a migránsok az olykor politikai párthoz közvetlenül kötődő félkatonai csoportok általi megfélemlítését és üldözését; sürgeti a tagállamokat, hogy tiltsák meg és büntessék az ilyen gyakorlatokat;

Hajléktalanok

115. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy igen magas azoknak a száma, akik a gazdasági válság miatt veszítették el otthonukat; úgy véli, hogy a hajléktalanokat integrálni kell a társadalomba, és hogy fel kell lépni elszigetelődésük és kirekesztésük ellen; e célból felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el ambiciózus politikákat e személyek megsegítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a hajléktalanok kiszolgáltatott személyek, és ismételt felszólítja a tagállamokat, hogy ne bélyegezzék meg őket bűnözőként; felszólítja a tagállamokat, hogy helyezték hatályon kívül az ilyen irányú jogszabályokat vagy szakpolitikákat; felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki nemzeti stratégiákat a hajléktalanság jelensége elleni fellépés érdekében; hangsúlyozza, hogy a társadalom legszegényebb rétegeit a lakástámogatás tekintetében megillető jog az Alapjogi Chartában foglalt jog;

A bevándorlók és a nemzetközi védelmet kérelmezők jogai

116. sajnálatának ad hangot a földközi-tengeri térségben bekövetkezett tragikus és ismétlődő halálesetek miatt, valamint a migránsoktól alapvető jogaikat megtagadó emberkereskedők és embercsempészek által játszott szerep miatt; rámutat, hogy az EU-nak és a tagállamoknak többet kellene tenniük a tengeren bekövetkező további tragédiák megelőzéséhez; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy állítsák a szolidaritást, valamint a migránsok alapvető jogainak tiszteletben tartását az EU migrációs politikáinak középpontjába, különösen a következőket:
 - hangsúlyozza, hogy az alapvető jogokat érvényesíteni kell az uniós migrációs politikák valamennyi aspektusában, valamint részletes értékelést kell készíteni a migrációval, menekültüggyel és határellenőrzéssel kapcsolatos valamennyi intézkedésnek és mechanizmusnak a migránsok alapvető jogaira gyakorolt hatásáról; különösen felszólítja a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a kiszolgáltatott migránsok jogait;

- hangsúlyozza, hogy holisztikus uniós megközelítésre van szükség, amely megerősíti az EU belső és külső politikáinak koherenciáját; ösztönzi az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a migránsok jogainak tiszteletben tartását tegyék a harmadik országokkal kötendő bármely két- vagy többoldalú megállapodás központi elemévé, ideértve a visszafogadási megállapodásokat, a mobilitási partnerségeket és a műszaki együttműködési megállapodásokat;
- emlékezteti a tagállamokat a tengeren bajba került emberek megsegítésére vonatkozó nemzetközi kötelezettségeire;
- felhívja a tagállamokat, hogy módosítsanak vagy vizsgáljanak felül minden olyan törvényt, amely megbünteti a tenger felől érkező, bajba jutott migránsoknak való segítségnyújtást;
- hangsúlyozza, hogy a menedékkérés alapvető jog; arra ösztönzi az EU-t és a tagállamokat, hogy nyissák meg az Európai Unióba való biztonságos és jogszerű belépés új csatornáit és ehhez biztosítsanak megfelelő forrásokat annak érdekében, hogy csökkenteni lehessen az illegális belépési kísérletek jelentette kockázatot és fel lehessen lépni az emberkereskedelemmel és -csempészettel foglalkozó, a migránsok életének veszélyeztetéséből, illetve szexuális és munkaerő-kizsákmányolásukból hasznot húzó hálózatokkal szemben;
- felszólítja a tagállamokat, hogy vegyenek részt az uniós áttelepítési programokban, és bátorítja őket a humanitárius vízumok használatára;
- sürgeti a tagállamokat, hogy a meglévő alapvető jogi és menekültügyi jogszabályokkal összhangban méltó fogadtatást biztosítsanak, különös figyelmet szentelve a sérülékenyebb csoportoknak, és enyhítve a menedékkérők társadalmi kirekesztésének kockázatát; felhívja a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel a közös európai menekültügyi rendszer (CEAS) és különösen a 2013/32/EU irányelv végrehajtását, különös tekintettel a különleges eljárási garanciákat igénylő menedékkérőkre;
- felszólít egy eredményes és összehangolt uniós menekültügyi rendszer kialakítására a menedékkérők és a pénzügyi terhek tagállamok közötti méltányos elosztása érdekében;
- sajnálatának ad hangot az EU határaitól jelentett erőszakos visszafordítások miatt; emlékezteti a tagállamokat kötelezettségeikre a visszaküldés tilalmának a genfi menekültügyi egyezményben és az Emberi Jogok Európai Bírósága által elismert elve tiszteletben tartására, valamint az Alapjogi Charta 19. cikkének megfelelően a kollektív kiutasításra vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot, az ügynökségeit és a tagállamokat, hogy biztosítsák az ezen és további nemzetközi és uniós kötelezettségeknek való megfelelést;

117. határozottan elítéli az akár fal vagy szögesdrót formáját öltő biztonsági védelmet az EU határain, és azt, hogy nincs legális módja a migránsok az Európai Unióba való bejutásának, melynek következtében sok menedékkérő és bevándorló kényszerül egyre veszélyesebb módszereket igénybe venni, és ily módon kiszolgáltatni magát az emberkereskedőknek és az embercsempészeknek;

118. az alapvető jogokat szem előtt tartó határellenőrzést kér, és hangsúlyozza a Frontex-műveletek Parlament általi demokratikus felügyeletének szükségességét;
119. felszólít az uniós jog vagy a Frontex mandátuma szerinti alapvető jogokat sértő tevékenységként azonosított valamennyi tevékenység felfüggesztésére;
120. hangsúlyozza, hogy a Dublini Rendelet valódi közös európai menekültügyi rendszer hiányában negatív hatást gyakorol a nemzetközi védelemhez való hatékony hozzáférés vonatkozásában, különösen a Bíróság és az EJEB ítélezési gyakorlatának fényében; elítéli, hogy a rendelet felülvizsgálata nem vezetett annak felfüggesztéséhez, vagy legalábbis az EU területére való első belépési országba való visszaküldés eltörléséhez, továbbá elítéli, hogy a Bizottság és a tagállamok nem tettek lépéseket egy, a tagállamok közötti szolidaritáson alapuló lehetséges alternatív megoldás érdekében;
121. felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt;
122. elítéli az irreguláris migránsok, többek között a menedékkérők, a kíséret nélküli kiskorúak és a hontalan személyek jogellenes fogva tartásának válogatás nélkül alkalmazott gyakorlatát; kéri a tagállamokat, hogy tartsák magukat a visszatérési irányelvben, továbbá a nemzetközi és uniós jogban meghatározott rendelkezésekhez, ideértve a méltósághoz való jog, valamint a gyermek mindenek felett álló érdeke elvének tiszteletben tartását is; emlékeztet arra, hogy a migránsok fogva tartására továbbra is csak a legvégső esetben kerülhet sor, és sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsanak végre alternatív intézkedéseket; elítéli az egyes tagállamokban tapasztalható megdöbbentő fogva tartási körülményeket, és sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul foglalkozzon az üggyel; ismételten kijelenti, hogy jogaik megsértés esetén biztosítani kell az irreguláris migránsok számára a hatékony jogorvoslathoz való jogot;
123. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy tájékoztatást nyújtsanak és biztosítsák az átláthatóságot a migránsok és menedékkérők fogva tartásával kapcsolatban számos tagállamban, és sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a 862/2007 rendelet felülvizsgálatára annak érdekében, hogy az a fogva tartási rendszerek és létesítmények működtetésére vonatkozó statisztikai adatokat is magában foglaljon;
124. hangsúlyozza a szabadságelvonás minden formája feletti demokratikus, a bevándorlási és menekültügyi jogszabályoknak megfelelően történő ellenőrzés fontosságát; kéri az európai parlamenti képviselőket és a nemzeti parlamenteket, hogy tegyenek rendszeres látogatásokat a migránsok és menedékkérők befogadására és fogva tartására szolgáló központokba, és felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy segítsék elő az e központokhoz való hozzáférést a nem kormányzati szervezetek és riporterek számára;
125. szorgalmazza a menekültek fogadására és fogva tartására szolgáló központok, a migránsokkal való bánásmód és a menekültügyi formalitások tagállamokban történő szigorúbb ellenőrzését; aggodalmát fejezi ki az azonnali kiutasítási eljárások és az Európa déli részén található számos problémás területen előforduló erőszakos incidensek kapcsán, ami szükségessé teszi az e gyakorlatot folytató országokkal való politikai párbeszéd az említett keretek közt történő, Bizottság általi, a jogállamiság

fenntartását célzó elindítását;

126. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki konkrét intézkedéseket és bevált gyakorlatokat az egyenlő bánásmód és a társadalmi integráció előmozdítása céljából, hogy ezáltal javítsák a migránsok társadalmi integrációját; e tekintetben emlékeztet arra, hogy alapvető fontosságú a negatív sztereotípiák és a migránsok ellen irányuló félretájékoztató elleni, ellenpropaganda kialakítása révén való küzdelem, elsősorban az iskolában és a fiatalok számára, a migráció kedvező hatásainak hangsúlyozása érdekében;
127. megítélése szerint a migráns gyermekek különösen kiszolgáltatottak, különösen, ha kísérő nélkül utaznak; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsák végre a kísérő nélküli kiskorúak európai uniós helyzetéről szóló 2013. szeptember 12-i parlamenti állásfoglalást; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes egészében hajtsák végre a közös európai menekültügyi rendszerről szóló jogalkotási csomagot a kísérő nélküli kiskorúak uniós helyzetének javítása érdekében; üdvözli a Bíróság C-648/11. sz. ügyben hozott ítéletét, amelynek értelmében a kísérő nélküli kiskorú által egynél több tagállamban egymást követően benyújtott menedékkérelmi kérelem elbírálásáért az a tagállam felelős, ahol a kiskorú a kérelem benyújtását követően tartózkodik; emlékeztet arra, hogy a kísérő nélküli kiskorúak mindenekelőtt gyermekek, és hogy a velük való foglalkozás során a gyermekvédelemnek, nem pedig a bevándorláspolitikának kell irányadónak lennie a tagállamok és az EU számára;
128. kéri annak értékelését, hogy hogyan költötték el a belügyekre előirányzott és felhasznált támogatásokat, különösen a menedékkérők fogadására nyújtott pénzüsségeket; felszólítja az EU-t, hogy tegyen lépéseket, amennyiben kiderül, hogy az alapokat az alapvető jogokat sértő tevékenységekre használták fel;
129. kéri, hogy nyújtsanak segítséget az Unió külső határain található tagállamoknak a befogadási feltételek és a menekültügyi eljárások terén mutatkozó rendszerszerű hiányosságok kezelésében, amelyeket tovább súlyosbít a menedékkérők számának növekedése;
130. felszólítja az EU-t, hogy vonja felelősségre az alapvető jogokat bármilyen módon megsértő alkalmazottait; biztosítékokat kér arra vonatkozóan, hogy vizsgálat indul minden olyan esetben, amikor a Frontex ügynökség által összehangolt műveletek során jogsértésekkel kapcsolatos vádak fogalmazódnak meg, valamint hogy megfelelő – fegyelmi vagy más jellegű – intézkedésekre kerül sor a bizonyíthatóan ilyen jogsértéseket elkövető személyek ellen; e célból felhív arra, hogy a Frontex hozzon létre belső jogorvoslati mechanizmust, ahogyan azt az európai ombudsman az OI/5/2012/BEH-MHZ sz. ügyben folytatott vizsgálatában kérte, valamint hogy hozzák nyilvánosságra az emberi jogok állítólagos megsértésével kapcsolatban folytatott vizsgálatok következtetéseit; kéri továbbá, hogy állítsák le a FRONTEX-műveleteket, amennyiben e műveletek során emberi jogi jogsértésekre került sor, az 1168/2011/EU rendelet 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírtak szerint;
131. felszólítja a tagállamokat, hogy további halasztás nélkül ratifikálják az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményét;

132. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemi hovatartozáson alapuló üldöztetés női áldozatai ténylegesen nemzetközi védelmet kaphassanak; felhívja a tagállamokat, hogy tartsák magukat a családegyesítési jogról szóló 2003/86/EK irányelv végrehajtására vonatkozó bizottsági iránymutatáshoz, ideértve a tartózkodási engedélyek saját jogon történő azonnali kiadását azon családegyesítési célból érkezett családtagok számára, akik különösen nehéz körülményektől – például családon belüli erőszaktól – szenvednek;
133. üdvözli, hogy a menedékre vonatkozó uniós jogszabályok a nemi szervek megcsonkításának áldozatait sérülékeny személyeknek tekintik, és a nemi szervek megcsonkítása szerepel a menedékre irányuló kérelem teljesítéséhez figyelembe vehető kritériumok között; felszólítja a tagállamokat, hogy képezzék ki a migránsokkal kapcsolatba kerülő személyeket annak érdekében, hogy azonosítani tudják a származásuk szerinti országban a nemi szervek megcsonkításának kitett nőket és lányokat;
134. hangsúlyozza, hogy az uniós polgároknak és családjaiknak a Szerződésekben kimondott és a szabad mozgásról szóló 2004/38/EK irányelvben biztosított szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való joga az uniós polgárok egyik legkonkrétabb alapvető joga; elítéli az e vívmány felülvizsgálatára, különösen pedig a schengeni határellenőrzések Schengeni Határ-ellenőrzési Kódexen kívüli visszaállítására irányuló valamennyi kísérletet, és kéri, hogy minden jogsértés kerüljön a Bíróság elé; aggodalmát fejezi ki az uniós polgárok lakhely szerinti országokból való, munkájuk és jövedelmük elvesztését követő, a hatályos kerettel ellentétes gyors kiutasításainak növekvő száma miatt; úgy véli, ez ellenkezik a mozgás szabadságának szellemével;

Szolidaritás a gazdasági válságban

135. elítéli annak módjait, ahogy a pénzügyi, gazdasági és államadósság-válság, valamint emellett bizonyos költségvetési megszorítások kedvezőtlen hatással voltak a gazdasági, polgári, szociális és kulturális jogokra, gyakran munkanélküliséget, szegénységet, bizonytalan munka- és életkörülményeket, továbbá kirekesztést és elszigetelődést okozva különösen azokban a tagállamokban, amelyekben gazdasági kiigazító programokat fogadtak el, és hangsúlyozza, hogy az Eurostat egyik friss feljegyzése szerint ma minden negyedik európai a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának van kitéve;
136. megjegyzi, hogy a gazdasági válság és a kezelését célzó intézkedések kihatottak olyan alapvető szükségletekhez való hozzáférésre, mint az oktatás, a lakhatás, az egészségügyi ellátás, a társadalombiztosítás, valamint egyes tagállamokban kedvezőtlenül befolyásolták a népesség általános egészségügyi állapotát; hangsúlyozza, hogy az Európai Szociális Charta 30. cikke értelmében tiszteletben kell tartani a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni védelemhez való jogot; kéri a tagállamokat, hogy polgáraik méltó életkörülményeinek biztosítása és a társadalmi kirekesztés leküzdése érdekében vezessenek be a nemzeti gyakorlatainak megfelelő támogatási intézkedéseket;
137. hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények, valamint a szociális és gazdasági rendszereikben strukturális reformokat végrehajtó tagállamok mindenkor kötelesek betartani a Chartát és nemzetközi kötelezettségeiket, és ezért elszámoltathatóknak kell

lenniük az általuk hozott határozatok tekintetében; megismétli arra irányuló felhívását, hogy hangolják össze a gazdasági kiigazítási programokat az EUMSZ 151. cikkében meghatározott – többek között foglalkoztatás elősegítésére, valamint az élet- és munkakörülmények javítására vonatkozó – célkitűzésekkel; ismételten hangsúlyozza, hogy a parlamentek tényleges részvételén keresztül teljes körű demokratikus felügyeletet kell gyakorolni az uniós intézmények és a tagállamok által a válságra való reagálásként hozott intézkedések felett;

138. felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőséget figyelembe véve vizsgálják meg a javasolt vagy végrehajtott megszorító intézkedések alapvető jogokra gyakorolt hatását, szem előtt tartva a megszorító intézkedések nőket érintő aránytalan következményeit; felhívja az uniós intézményeket, hogy hozzanak azonnali korrekciós intézkedéseket azokban az esetekben, amelyekben a megszorító intézkedések kedvezőtlen hatással voltak a nők gazdasági, szociális és kulturális jogaira;
139. felkéri az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy ellenőrizzék a válsággal való szembenézés szándékával javasolt vagy elfogadott intézkedéseknek az alapvető jogokra és szabadságokra, többek között a szociális és munkaügyi jogokra kifejtett hatását, és ha tudomásukra jut, hogy gyengül a jogvédelem, vagy fennáll a nemzetközi jog – többek között a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) egyezményeinek vagy ajánlásainak – megsértése, akkor szükség szerint orvosolják a helyzetet;
140. felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy a kiigazító intézkedések és költségvetési megszorítások elfogadásakor vagy végrehajtásakor végezzenek hatásvizsgálatot az alapvető jogok tekintetében és garantálják azt, hogy elegendő erőforrás álljon rendelkezésre az alapvető jogok tiszteletben tartásához, és biztosítsák a polgári, gazdasági, kulturális és szociális jogok élvezéséhez szükséges minimális szinteket, különös figyelmet fordítva a leginkább sérülékeny és a hátrányos szociális helyzetű csoportokra;
141. kéri az uniós intézményeket és a tagállamokat annak elismerésére, hogy a társadalmi befogadásba történő hosszú távú beruházás előnyös, mivel csökkenti a hátrányos megkülönböztetésből és az egyenlőtlenségből fakadó tetemes kiadásokat; kéri a tagállamokat, hogy az oktatás és az egészségügyi ellátás fenntartását megfelelő állami beruházások biztosítsák, továbbá gondoskodjanak arról, hogy megkülönböztetés esetén az igazságszolgáltatáshoz és jogorvoslati lehetőségekhez való hozzáférést ne veszélyeztessék az esélyegyenlőséggel foglalkozó szervek költségvetéseinek drasztikus megnyirbálásai; kéri az EU-t és a nemzeti intézményeket, hogy ne ássák alá a társadalmi befogadást olyan költségvetési intézkedésekkel, amelyek az egyenlőség biztosításán munkálkodó, közösségi alapú szervezetek fennmaradását fenyegetik;
142. kéri az Európai Bizottságot, hogy az európai polgárok szociális jogainak hathatós védelme érdekében fontolja meg az Európai Szociális Chartához való csatlakozásra irányuló javaslat lehetőségét; felszólítja a tagállamokat arra, hogy mozdítsák elő az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott szociális jogok kiterjesztését más, a felülvizsgált Szociális Chartában említett szociális jogokra is, például a munkához való jogra, a méltányos díjazáshoz való jogra, valamint a szegénységgel és a társadalmi kirekesztéssel szembeni védelemhez való jogra;

Bűnözés és korrupció elleni harc

143. megismétli, hogy a korrupciós bűncselekmény – különösen a szervezett bűnözés – az alapvető jogok súlyos megsértését jelenti, továbbá veszélyezteti a demokráciát és a jogállamiságot; hangsúlyozza, hogy a korrupció a közpénzek rendeltetési céljuk szerinti közcélra történő felhasználásának eltérítése révén csökkenti a közszolgáltatások szintjét és minőségét, és ezáltal rendkívül ártalmas a valamennyi polgárral szembeni tisztességes bánásmódra; sürgeti a tagállamokat és az európai intézményeket, hogy alakítsanak ki a korrupció és bűnözés megelőzésére, leküzdésére és szankcionálására irányuló hatékony eszközöket és továbbra is rendszeresen ellenőrizzék a köz-, illetve az európai vagy nemzeti pénzeszközök felhasználását; ebből a célból felhívja a tagállamokat és az intézményeket, hogy a függetlenségre és a hatékonyságra megfelelő garanciákat nyújtva könnyítsék meg az Európai Ügyészség gyors felállítását;
144. hangsúlyozza, hogy a korrupció súlyosan sérti az alapvető jogokat; felkéri a tagállamokat és az intézményeket, hogy alakítsanak ki a korrupció elleni küzdelemre irányuló hatékony eszközöket és rendszeresen ellenőrizzék a köz-, illetve az európai és nemzeti pénzek felhasználását; hangsúlyozza, hogy a fokozott átláthatóság és a polgárok és újságírók dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférése hatékony eszköze a korrupció leleplezésének és a korrupció elleni küzdelemnek;
145. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy fogadjon el hatékony eszközökkel kiegészített korrupcióellenes stratégiát; felkéri a tagállamokat és az EU-t, hogy csatlakozzanak a Nyílt Kormányzati Együtműködéshez és alakítsanak ki olyan konkrét stratégiákat, melyek ösztönzik az átláthatóságot, erősítik az állampolgárok pozícióját és küzdenek a korrupció ellen; felszólítja a tagállamokat, hogy kövessék nyomon az Európai Bizottság korrupcióellenes jelentésében foglalt ajánlásokat, valamint a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról: a megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlásokról szóló 2013. október 23-i parlamenti állásfoglalást, és erősítsék meg a rendőrségi és igazságügyi együttműködést a korrupció elleni küzdelem terén;
146. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák a mindenféle súlyos szervezett bűncselekmények, többek között az emberkereskedelem, a szexuális visszaélés és kizsákmányolás, a kínzás és a – különösen a nőket és a gyermekeket érintő – kényszermunka elleni küzdelmet;
147. felhívja a Bizottságot, hogy állapítson meg szabálysértéseket a magánszemélyek vagy szervezett bűnözői csoportok által elkövetett környezeti bűncselekmények megakadályozására, mivel ezek kihatnak az emberek jogaira, az egészséghez, az élethez és az egészséges környezet élvezetéhez való jogra, valamint a gazdaságra és az állami források felhasználására; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az igazságszolgáltatáshoz való jog Unióban történő hatékony végrehajtását abban az összefüggésben, hogy a jelenlegi és jövőbeli nemzedékekben minden személynek joga van olyan környezetben élni, amely megfelelő az egészsége és jóléte szempontjából;
148. javasolja egy európai korrupcióellenes kódex bevezetését, a tagállami korrupciószintekkel kapcsolatos mutatók és a korrupció visszaszorításában elért haladás átlátható rendszerét, valamint éves összehasonlító jelentést arról, hogy milyen méreteket öltött ez a probléma európai szinten;

149. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vessenek véget a adóversenynek és küzdjenek hatékonyan a káros adózási gyakorlatok, az adócsalás és az adókikerülés ellen az EU-ban, mivel ezek a gyakorlatok megakadályozzák, hogy a tagállamok maximálisan kihasználják a rendelkezésükre álló erőforrásokat gazdasági, társadalmi és kulturális jogaik megvalósítása érdekében;
150. elítéli a – különösen a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott –emberkereskedelem egyre terjedő jelenségét, és felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy az uniós irányelvvel összhangban hozzanak intézkedéseket a kizsákmányolás iránti – az emberkereskedelem valamennyi formáját tápláló – igények leküzdése céljából;

A börtönökben és egyéb intézményekben való fogva tartás körülményei

151. rámutat arra, hogy a fogvatartottak alapvető jogait a nemzeti hatóságoknak kell garantálniuk; számos tagállamban kifogásolja a börtönökben és egyéb intézményekben való fogva tartás körülményeit, többek között a túlszűfolttságot és a fogvatartottakkal való rossz bánásmódot; úgy véli, hogy az EU-nak mindenképpen el kell fogadnia egy olyan eszközt, amely garantálná a Kínzás, Embertelen vagy Megalázó Bánásmód vagy Büntetések Megelőzésére Létrehozott Európai Bizottság ajánlásainak és az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott ítéleteknek a végrehajtását;
152. emlékeztet arra, hogy a szabadságelvonással járó intézkedések túlzott alkalmazása a börtönök túlszűfolttságát eredményezi egész Európában, ami sérti az egyének alapvető jogait és veszélyezteti az európai igazságügyi együttműködés alátámasztásához szükséges kölcsönös bizalmat; megerősíti annak szükségességét, hogy a tagállamok tiszteletben tartsák a nemzetközi és európai fórumokon tett azon kötelezettségvállalásaikat, hogy gyakrabban alkalmazzák a próbaidőre vonatkozó intézkedéseket és szankciókat, melyek a bebörtönzéssel szemben kínálnak alternatívát, illetve a fogva tartás időszakának a társadalmi visszailleszkedést tegyék a végső céljává; felhívja ezért a tagállamokat, hogy fogadjanak el stratégiákat a börtönbüntetésüket töltő személyek képzésének és foglalkoztatásának előmozdítására;
153. megismétli az európai elfogatóparancs felülvizsgálatáról szóló 2014. február 27-i állásfoglalásában (2013/2109 (INL)) a Bizottságnak tett ajánlásokat, nevezetesen az arányossági vizsgálat bevezetésére vonatkozót és az európai elfogatóparancsban az alapvető jogokkal kapcsolatos kivételre vagy általánosságban véve a kölcsönös elismeréssel kapcsolatos intézkedésekre vonatkozókat;
154. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fogvatartottak átszállításáról, a próbaidőről és az alternatív szankciókról, valamint az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatról szóló három kerethatározatot, melyek jelentősen csökkenthetik a börtönök túlszűfolttságát, csak néhány tagállam hajtotta végre;
155. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a fogva tartási politikák és a büntető igazságszolgáltatási rendszerek gyermekekre gyakorolt hatását; rámutat, hogy EU-szerte közvetlen hatás éri a gyermekek jogait abban az esetben, ha azok szüleikkel együtt fogva tartási létesítményekben élnek; kiemeli, hogy becslések szerint évente 800 000 gyermeket különítenek el bebörtönzött szülőjüktől EU-szerte, ami többszörös hatással van a gyermek jogaira;

Igazságügy

156. rámutat, hogy a kölcsönös elismerésen és jogi biztosítékokon alapuló, ezáltal a tagállamok különböző igazságszolgáltatási rendszereit különösen a bűnügyekben összehangoló európai igazságügyi térség kialakítása az EU 2020 igazságügyi ütemterv tekintetében továbbra is az európai intézmények egyik legfontosabb prioritása; úgy véli, hogy a Charta és a másodlagos uniós jogszabályok hatékony alkalmazása döntő fontosságú ahhoz, hogy a polgárok megbízzanak az európai igazságügyi térség megfelelő működésében;
157. emlékeztet arra, hogy az igazságszolgáltatáshoz, valamint a független és pártatlan bíróságokhoz való hozzáférés joga kulcsfontosságú az alapvető jogok – amelyek csupán akkor hatékonyak, ha jogi erővel érvényre juttathatók –, a demokrácia és a jogállamiság védelme szempontjából; ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy mind a polgári, mind a büntető igazságszolgáltatási rendszerek hatékonyak legyenek, valamint garantálva legyen a bírói kar függetlensége;
158. üdvözlí a Bizottság által működtetett európai igazságügyi portált, amely információkat szolgáltat a szakmabeliek és a nagyközönség számára az igazságügyi rendszerekről, és amely az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javításának gyakorlati eszköze, külön szekcióval az alapvető jogokról, amelynek célja, hogy tájékoztassa a polgárokat, hogy hová fordulhatnak alapvető jogaik megsértése esetén;
159. üdvözlí az európai szinten már megtett azon lépéseket, melyek célja a büntetőeljárások tagállami garanciáinak és azok előnyeinek összehangolása a polgárok javára; ismételten hangsúlyozza az eljárási jogokra vonatkozó uniós jogszabály elfogadásának jelentőségét, amely megfelel az Alapjogi Chartában, a nemzetközi emberi jogi szerződésekben és a tagállamok alkotmányjogában foglalt legmagasabb szintű védelemnek;
160. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállamban nem biztosított a jogsegélyhez való hozzáférés, és hogy ez kihat az elegendő forrással nem rendelkezők igazságszolgáltatáshoz való jogára; elengedhetetlennek tartja, hogy az EU határozott és átfogó irányelvet fogadjon el a jogsegélyről;
161. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a jogellenes cselekményeket bejelentő személyek védelmére és támogatására;

Állampolgárság

162. véleménye szerint ösztönözni kell az aktív és részvételen alapuló uniós polgárságot a dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférésen, az átláthatóságon, a jó kormányzáson és megfelelő ügyintézésen, a demokratikus részvételen és képviselaten keresztül, az uniós polgárokhoz a lehető legközelebb hozva meg a döntéseket; felhívja a figyelmet arra, hogy a civil társadalom számára lehetővé kell tenni az európai szintű döntéshozatalban való teljes körű részvételt – amit az Európai Unió működéséről szóló szerződés 11. cikke garantál –, továbbá hangsúlyozza az átláthatóság és a párbeszéd elveinek fontosságát; megjegyzi, hogy a polgárok azon joga, hogy állami intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz hozzáférjenek, felhatalmazza a polgárokat és

lehetővé teszi számukra, hogy ellenőrizzék és értékeljék az állami hatóságokat, illetve felelősségre vonják azokat, e tekintetben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy holtpontra jutott az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálata, és megismétli azon kérését, hogy a Bizottság és a Tanács folytassa a munkát, figyelembe véve a Parlament javaslatait;

163. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy tájékoztató kampányokat folytassanak az európai polgárságról és az ahhoz kapcsolódó jogokról; a diplomáciai és konzuli védelemhez való jogról, a petíciós jogról, az európai ombudsmanhoz történő panasz benyújtásához való jogról, az aktív és passzív választójogról az európai parlamenti választásokon és a polgári kezdeményezés benyújtására vonatkozó jogról;
164. üdvözli, hogy az európai ombudsman elkötelezett az uniós intézményeknél és szerveknel megvalósuló jó igazgatás és az átláthatóság biztosítása mellett;
165. elítéli, hogy több mint 15 millió nem uniós országbeli állampolgár és 500 000 hontalan személy részesül hátrányos megkülönböztetésben oly módon, hogy megtagadják tőlük állampolgárságuk elismerését; kéri az EU-t és tagállamait, hogy tartsák tiszteletben az állampolgársághoz való alapvető jogot, és különösen kéri a tagállamokat, hogy ratifikálják és juttassák maradéktalanul érvényre a hontalanság csökkentéséről szóló 1961-es egyezményt, valamint az állampolgárságról szóló 1997-es európai egyezményt;
166. rámutat arra, hogy az állampolgárok tájékoztatása az őket megillető alapvető jogokról a Chartában lefektetett jó kormányzáshoz való jog szerves részét képezi; felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet a leginkább rászorulóakra annak biztosítása érdekében, hogy jogaikat elmagyarázzák nekik, és hogy támogassák őket annak biztosítása érdekében, hogy e jogok ne sérüljenek;
167. meggyőződése, hogy a tagállamokban állandó tartózkodási hellyel rendelkező hontalan személyeknek és harmadik országbeli állampolgároknak szavazati jogot kell biztosítani a helyi és európai választásokon;
168. kéri a Bizottságot, hogy lépjen előre a jó adminisztrációhoz való jog konszolidációja terén, jogilag kötelező érvényű rendeletté téve a helyes hivatali magatartás uniós kódexét;
169. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy politikáik révén biztosítsák az alapvető jogok megfelelő tiszteletben tartását, garantálását, védelmét, érvényesítését és továbbfejlesztését az EU-ban; kéri a tagállamokat, hogy folytassák a petíciós jog és az ombudsmanhoz fordulás jogának elismerésére irányuló erőfeszítéseiket, mivel ezek a polgárok eszközei jogaik érvényesítésére;
170. aggodalmát fejezi ki az évi több száz beérkező petíció alapján az uniós környezetvédelmi szabályozás – köztük a környezeti hatásvizsgálatról szóló és a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló irányelvek – betűjének és szellemének tényleges tagállami végrehajtása elégtelenségeit illetően; kéri a Bizottságot, hogy törekedjen szigorúbb felügyeletre a vonatkozó eljárások tartalmát illetően, különösen akkor, ha konkrét esetekre vonatkozó petíciók kerülnek benyújtásra;
171. hangsúlyozza a Lisszaboni Szerződés által bevezetett új polgári jog, az európai polgári

kezdeményezés fontosságát, amelynek célja a részvételi demokrácia növelése az Unióban; hangsúlyozza az európai polgári kezdeményezés fontosságát mint olyan hathatós eszközt, amely közvetlen demokratikus jogot ad az európai polgárok kezébe, amely révén – a petíciók az Európai Parlamenthez való benyújtásán és az európai ombudsmannál való jogorvoslaton túlmenően – hozzájárulhatnak az uniós döntéshozatali folyamatokhoz;

172. felhívja a Bizottságot, hogy polgárbarát megközelítés kialakításával erősítse meg az európai polgári kezdeményezés szerepét, az eszköz elégtelenségeinek kiküszöbölése révén, amelyre a 211/2018. sz. rendelet során következő felülvizsgálata során kerülhet sor, ugyanakkor hatékonyabbá téve a polgári kezdeményezésről és annak az uniós jogalkotási folyamatra gyakorolt hatásáról a polgároknak szóló tájékoztató kampányokat;

Bűncselekmények áldozatai

173. elsőbbséget biztosít a bűncselekmények áldozatai védelmének; felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti jogba való átültetésre kitűzött 2015. november 16-i határidő betartása érdekében haladéktalanul hajtsák végre megfelelően az áldozatok jogairól szóló (2012/29/EU) irányelvet, továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a 28. cikkel összhangban biztosítsák az átültetésre vonatkozó, összehasonlítható adatok gyűjtését, különös tekintettel arra, hogy hogyan gyakorolhatták jogukat a bűncselekmények, különösen a megkülönböztetésen alapuló indítékkal elkövetett bűncselekmények áldozatai; véleménye szerint még sok a tennivaló a bűncselekmények áldozatainak támogatása, a jogukat illető tájékoztatás és hatékony áldozatsegítő rendszerek biztosítása, továbbá az áldozatokkal való bizalmi viszony kialakítása érdekében a rendőrtisztek és a jogi szakemberek képzése terén, a FRA által készített, az áldozatok támogatásáról szóló kutatásnak megfelelően; üdvözli, hogy a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló rendeletet 2013-ban elfogadták;

174. felszólítja a Bizottságot és az EU tagállamait, hogy biztosítsák a legmagasabb szintű összehasonlítható adatok gyűjtését a bűncselekmények áldozatairól szóló uniós irányelv (2012/29/EU) átültetéséről és arról, hogy a bűncselekmények áldozatai – beleértve az előítéleten és a megkülönböztetésen alapuló indítékkal elkövetett bűncselekmények áldozatait – hogyan fértek hozzá az irányelv 28. cikkében előírtaknak megfelelően jogaikhoz;

175. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szakpolitikáik kialakításakor vegyék figyelembe a demográfiai fejleményeket és a háztartások méretének és összetételének a változásait; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy szociális és foglalkoztatási politikáik ne alkalmazzanak megkülönböztetést a háztartások mérete és összetétele alapján;

176. rámutat arra, hogy a polgárok jogorvoslatához való hozzáférése terén joghézag áll fenn olyan esetekben, amikor a tagállamok elmulasztották, illetve késve hajtották végre a polgárokat közvetlenül érintő uniós jogszabályok átültetését; hangsúlyozza, hogy minden szinten koordinálni kell a lépéseket, amelyek az alapjogok védelmét és előmozdítását szolgálják, beleértve az uniós intézményeket, a tagállamokat, a regionális és helyi hatóságokat, a civil szervezeteket és a civil társadalmat;

177. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az intézményi átláthatóságot, a demokratikus elszámoltathatóságot és a nyitottságot az Unióban, és sürgeti az EU-t és valamennyi tagállamot, hogy:

- fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy haladéktalanul felül lehessen vizsgálni az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendeletet annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a lehető legnagyobb átláthatóságot és az információhoz és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés egyszerűsített eljárását; felhívja a Bizottságot, hogy – ebben az összefüggésben – indítsa újra az európai akadálymentesítési intézkedéscsomagra vonatkozó jogalkotási kezdeményezést egy több területet átfogó eszköz formájában, amely növelheti a fogyatékossgal élők számára biztosított védelmet és biztosítja az őket érintő összes uniós politika kohézióját;
- még ebben a parlamenti ciklusban terjesszék elő az európai polgári kezdeményezésről szóló rendelet 211/2011/EU rendelet felülvizsgálatát működésének javítása érdekében, és foglaljanak bele módosításokat a célból, hogy kiküszöböljenek minden adminisztratív, szervezeti és pénzügyi akadályt, melyek következtében nem minden európai polgár gyakorolhatja demokratikus befolyását a polgári kezdeményezésen keresztül, amiről pedig a szerződések rendelkeznek; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy javaslatában szerepeltessen egy olyan rendelkezéseket, amelyek elejét veszik annak, hogy a polgárok bizonyos csoportjai, például a vakok vagy külföldön élők nem gyakorolhatják a polgári kezdeményezések támogatására irányuló jogukat, mivel az ilyen kirekesztés korlátozza a polgárok közötti egyenlőséget;
- terjesszék elő az állampolgárságtól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának az európai parlamenti választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 93/109/EK irányelv felülvizsgálatát annak érdekében, hogy azok az uniós polgárok, akik egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, lakóhelyük szerinti országukban is részt vehessenek az európai választásokon; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé az összes állampolgár számára – beleértve az EU-n kívül élőket is – az európai parlamenti választásokon való részvételt, különösen egy időben indított tájékoztatókampány segítségével;
- kellően vegyék figyelembe a népesség egyre növekvő részét, amely a nemzeti választások tekintetében teljesen meg van fosztva szavazati jogától, mivel e polgárok se szülőhazájukban, se lakóhelyük szerinti országukban nem tudnak szavazni.

178. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

„Az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2013–2014)” című ezen jelentés szorosan illeszkedik az alapvető jogok EU-ban történő tiszteletben tartása tekintetében különösen kedvező és érzékeny intézményi keretbe. Nemrég kezdődött egy új parlamenti ciklus és nemrég lépett hivatalba az új Bizottság, amelyben az Alapjogi Charta tiszteletben tartása kiemelkedő szerepet játszik, tekintve az első alelnök megbízását és az alapvető jogok unióbéli védelmének biztosaként játszott fontos szerepét.

Az Alapjogi Charta elismeri az uniós polgárok és lakosok személyes, állampolgári, politikai, gazdasági és szociális jogait. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése ugyanolyan kötelező jogi erőt ruházott a Chartára, mint amilyennel a Szerződések rendelkeznek.

A benne foglalt jogokat az EU valamennyi polgárának nemétől, vallásától, szexuális irányultságától és bőrszínétől függetlenül élveznie kellene. Sajnos, az intézményi szereplők és a nem kormányzati szervezetek jelentései szerint az EU tagállamaiban ijesztően nagy számban kerül sor az alapvető jogok megsértésére.

Ez pedig elfogadhatatlan. Az európai intézményeknek és a tagállamoknak határozottan és eltökélten kell fellépniük az ilyen jogsértések megelőzése és beszüntetése érdekében. A Parlament a múltban számos fellépést javasolt, amelyek nem kaptak megfelelő figyelmet, és az alapvető jogokat túl sok esetben sértették meg, amelyeket nem előztek meg vagy amelyeket továbbra is elkövetnek.

Ebben a jelentésben az előadó az emberi jogok helyzetéről szóló korábbi, a Parlament által benyújtott jelentésekből és ajánlásokból szándékozik kiindulni és új megoldásokat szeretne javasolni. A jelentés két részből áll. Az első az intézményi kérdésekről szól, a másodikban a konkrét alapvető jogok helyzetének elemzése olvasható.

A munkába az előadó bevonta a fontosabb intézményi szereplőket, többek között az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét, az Európa Tanács emberi jogi biztosát, a tagállamok ombudsmanjait és a civil társadalom főbb szereplőit, akiket egy nem hivatalos kérdőíven keresztül kérdeztek meg az emberi jogok helyzetéről hazájukban és kompetenciaterületükön.

A jelentés első részében az előadó az alapvető jogok belső, az EUSZ 2. cikkének alkalmazásán alapuló tényleges stratégiát javasol, amely bevonná az alapvető jogok tiszteletben tartásának területén aktív uniós szerv mindegyikét. Biztosítani kell az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, az EU külkapcsolataiban már alkalmazott stratégiai kerettel való összhangot, továbbá felül kell kerekedni az úgynevezett „koppenhágai dilemmán”, azaz nemcsak az Unióhoz való csatlakozást megelőzően, hanem azt követően is mélyrehatóan ellenőrizni kell az alapvető jogok és a jogállamiság tiszteletben tartását. Annak érdekében továbbá, hogy a stratégia valóban hatékony legyen, egy olyan mechanizmust kell létrehozni, amely valóban elég elrettentő az alapvető jogok tagállamok általi megsértésének megelőzése és megoldása tekintetében.

A jelentés második részében az előadó részletesen foglalkozik azon alapvető jogok megsértésének eseteivel, amelyeket prioritásként kezel a jelenlegi politikai helyzet fényében:

szólásszabadság, az alapvető jogok tiszteletben tartása és a kollektív biztonság garantálása közötti helyes egyensúly megteremtésének szükségessége, a megszorító politikák és a korrupció alapvető jogokra kifejtett hatása, a börtönhelyzetek. Ezenkívül szó esik még olyan tematikai kérdésekről is, amelyek vonatkozásában az EU teljes hatáskörrel rendelkezik: a megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint a bevándorlók és a menekültek jogainak védelme.

13.5.2015

VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2013–2014)
(2014/2254(INI))

A vélemény előadója: Ramón Jáuregui Atondo

JAVASLATOK

Az Alkotmányügyi Bizottság felhívja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. rámutat, hogy szükség van a szerződésekkel és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban az alapvető jogok védelmének és teljes megvalósulásának további ösztönzésére és megerősítésére, mindenek előtt azáltal, hogy biztosítják az Európai Unióról szóló szerződés 2. és összes egyéb vonatkozó cikkeiben meghatározott értékek tiszteletben tartását és ezen értékeknek az Unió, annak intézményei és az összes tagállam általi előmozdítását; hangsúlyozza, hogy e törekvésben az európai intézményeknek vezető szerepet kell vállalniuk, továbbá hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak példát kell mutatniuk e kötelezettségek hatékony végrehajtása terén;
2. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez (EJEE) történő csatlakozása jelentősen hozzájárul az uniós polgárok és a tagállamok emberi jogainak és alapvető szabadságainak megőrzéséhez; tudomásul veszi az Európai Unió Bíróságának 2/13 sz. véleményét, amelyben a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az Európai Uniónak az emberi jogokról szóló európai egyezményhez történő csatlakozásáról szóló megállapodástervezet nem összeegyeztethető az uniós joggal; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a lehető legrövidebb időn belül foglalkozzon a Bíróság által felvetett aggályokkal annak érdekében, hogy a megállapodástervezet maradéktalanul megfeleljen az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (2) bekezdésében rögzített, az EJEE-hez történő csatlakozás kötelezettségének, valamint hogy a lehető leghamarabb folytassák a tárgyalásokat az emberi jogok Unióban való védelmének eredményesebbé tétele érdekében;
3. felhívja a figyelmet arra, hogy minden jogalkotási javaslatot, beleértve a nemzetközi

egyezményeket és általánosságban valamennyi uniós szakpolitikát, alaposan meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy megfeleljenek az Európai Unió Alapjogi Chartájának; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós jogszabályokat – különösen a gazdasági és pénzügyi kiigazítási programokat, melyek számos ember életkörülményein rontottak – folyamatosan az Európai Unió Alapjogi Chartájával és az Európai Szociális Chartával (az EUMSZ 151. cikke) összhangban hajtsák végre, különös tekintettel a gazdasági és szociális jogok védelmére;

4. úgy véli, hogy a tagállamokban előforduló jogsértések, visszaélések vagy egyenlőtlenségek aláássák a demokráciát és a jogállamiságot, épp úgy, mint a polgároknak az Európai Unió intézményeibe vetett bizalmát. hangsúlyozza, hogy a Parlament mint az egyetlen közvetlenül választott intézmény fontos szerepet játszik a jogalkotási javaslatok és szakpolitikák alapos megvizsgálásában annak biztosítása érdekében, hogy azok megfeleljenek a Chartának; felhívja az uniós jogalkotót az EU értékeinek előmozdítására az EUSZ 3. cikkének megfelelően, és különösen – az EUMSZ 8., 9. és 10. cikkében előírtak szerint – a társadalmi befogadás és az egyenlőség előmozdítására;
5. emlékeztet annak szükségességére – amely ebben az összefüggésben fontosabb, mint valaha –, hogy biztosítsák az Európai Unióban az emberi jogok védelmének és előmozdításának belső és külső tényezői közötti koherenciát, a nemzetközi egyezményekben is, és hangsúlyozza, hogy a biztonság- és az igazságügy területén való jogalkotásnak és szakpolitikai döntéshozatalnak, valamint az uniós politikák külső dimenziójának egyaránt meg kell felelniük az Alapjogi Chartának és az EJEE-nek, mivel a biztonsági és igazságügyi politikák céljának a szabadság és az alapvető jogok védelme kell, hogy legyen;
6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden tagállamban a jogállamiság hatékony és következetes védelmet élvezzen, illetve megelőzzék az alapvető jogok megsértését, és elismeri, hogy a jogállamiság kulcsfontosságú szerepet játszik az alapvető jogok megsértésének megelőzésében; emlékeztet, hogy az alapvető jogok az EU értékeinek szerves részét alkotják és az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikke választadási mechanizmust tartalmaz arra az esetre, ha egy tagállam súlyosan és tartósan megsértené, vagy súlyos megsértéssel fenyegetné az EUSZ 2. cikkében említett értékeket, valamint hangsúlyozza, hogy a 7. cikket minden tagállamban egységesen kell alkalmazni az egyenlő bánásmód biztosítása érdekében;
7. ezért üdvözli a Bizottság által 2014. március 11-én elfogadott, a jogállamiság erősítésére irányuló új uniós keretről szóló keretrendelkezéseket, valamint az Általános Ügyek Tanácsának 2014. december 16-i határozatát az EU és a tagállamok között, a jogállamiság uniós helyzetéről a Tanácsban folytatott folyamatos párbeszéd létrehozásáról, , mivel mindkét mechanizmust az EUSZ 7. cikke szerinti eljárás megindítása előtt kell alkalmazni, és felhívja a Bizottságot és a Tanácsot a Parlamentet rendszeres értesítésére;
8. ugyanakkor rámutat ennek végrehajtása útjában álló főbb akadályokra, különösen arra, hogy az alapvető uniós értékeknek egy tagállam általi súlyos és tartós, az EUSZ 7. cikkének (2) bekezdése szerinti megsértése tényének hivatalos megállapításához a Tanács egyhangú határozata szükséges.
9. sürgeti az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy vezessenek be egy újabb

mechanizmust az alapvető jogok és a jogállamiság tagállamok általi tiszteletben tartásának hatékony nyomon követése érdekében; meggyőződése, hogy – a súlyos és tartós megsértés esetén alkalmazandó meglévő mechanizmusok sérelme nélkül – a javasolt alternatívának:

- a) ki kell bővítenie az EU Alapjogi Ügynökségének hatáskörét az alapvető jogoknak és a jogállamiságnak valamennyi tagállamban történő nyomon követési jogával – az Unió jog alkalmazási körén belül és kívül egyaránt –, és ezáltal lehetővé tenni számára, hogy nyilvánosságra hozhassa az alapvető jogok egy tagállam általi megsértéséről szóló információt;
 - b) lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy az Alapjogi Ügynökség által készített jelentések eredményei alapján – kötelezettségsszegési eljárást kezdeményezhessen az EUSZ 2. cikkében foglaltak megsértése esetén annak érdekében, hogy hatékonyan biztosítsa az alapvető jogok magas szintű védelmét a tagállamokban;
10. hangsúlyozza az uniós intézmények és a nemzeti parlamentek, illetve e szervek és az Európa Tanács és más szervezetek közötti együttműködés fontosságát; hangsúlyozza, hogy az EUSZ 2. cikkének megfelelően a demokrácia egyik alapelve a kisebbségi jogok védelme, és elítéli a kisebbségek, valamint a kiszolgáltatott személyek és közösségek elleni megkülönböztetés valamennyi formáját, és tudomásul veszi a Tanács határozatát az emberi jogok uniós helyzetének nyomon követéséről;
11. emlékeztet az uniós jog időszerű és helyes átültetésének és végrehajtásának kritikus jelentőségére, különösen abban az esetben, amikor az érinti vagy előremozdítja az alapvető jogokat;
12. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az intézményi átláthatóságot, a demokratikus elszámoltathatóságot és a nyitottságot az Unióban, és sürgeti az EU-t és valamennyi tagállamot, hogy:
- fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy haladéktalanul felül lehessen vizsgálni az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől szóló 1049/2001/EK rendeletet annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a lehető legnagyobb átláthatóságot és az információhoz és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés egyszerűsített eljárását; felhívja a Bizottságot, hogy – ebben az összefüggésben – indítsa újra az európai akadálymentesítési intézkedéscsomagra vonatkozó jogalkotási kezdeményezést egy több területet átfogó eszköz formájában, amely növelheti a fogyatékosokkal élő számára biztosított védelmet és biztosítja az őket érintő összes uniós politika kohézióját;
 - még ebben a parlamenti ciklusban terjesszék elő az európai polgári kezdeményezésről szóló 211/2011/EU rendelet felülvizsgálatát működésének javítása érdekében, és foglaljanak bele módosításokat a célból, hogy kiküszöböljenek minden adminisztratív, szervezeti és pénzügyi akadályt, melyek következtében nem minden európai polgár gyakorolhatja demokratikus befolyását a polgári kezdeményezésen keresztül, amiről pedig a szerződések rendelkeznek; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy javaslatában szerepeltessen olyan rendelkezéseket, amelyek elejét veszik annak, hogy a polgárok bizonyos csoportjai, például a vakok vagy külföldön élők nem gyakorolhatják a

polgári kezdeményezések támogatására irányuló jogukat, mivel az ilyen kirekesztés korlátozza a polgárok közötti egyenlőséget;

- terjesszék elő az állampolgárságtól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának az európai parlamenti választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 93/109/EK irányelv felülvizsgálatát annak érdekében, hogy azok az uniós polgárok, akik egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, lakóhelyük szerinti országukban is részt vehessenek az európai választásokon; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé az összes állampolgár számára – beleértve az EU-n kívül élőket is – az európai parlamenti választásokon való részvételt, különösen egy időben indított tájékoztatókampány segítségével;
- kellően vegyék figyelembe a népesség egyre növekvő részét, amely a nemzeti választások tekintetében teljesen meg van fosztva szavazati jogától, mivel e polgárok se szülőhazájukban, se lakóhelyük szerinti országukban nem tudnak szavazni.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	5.5.2015
A zárószavazás eredménye	+ : 20 - : 2 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Kostas Chrysogonos, Richard Corbett, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Tapardel, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Max Andersson, Sylvie Goulard, David McAllister, Cristian Dan Preda, Viviane Reding

6.5.2015

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2013–2014)
(2014/2254(INI))

A vélemény előadója: Daniela Aiuto

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikke kimondja, hogy az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul;
- B. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség alapvető jog és az Unió közös alapelve, de megvalósítása korántsem teljes; mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 23. cikke értelmében tilos a nemi hovatarozáson alapuló megkülönböztetés, és mivel a nőkkel szembeni erőszak a nők és a férfiak közötti egyenlőtlenesség brutális megnyilvánulása, és az emberi jogok megsértésének egyik legelterjedtebb formája Európában;
- C. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke tiltja az embertelen vagy megalázó bánásmódot;
- D. mivel a szexuális és a reprodukív egészség és jogok az alapvető emberi jogokban gyökereznek és az emberi méltóság lényeges elemei¹; mivel az életmentő abortusz megtagadása az emberi jogok súlyos megsértésének minősül;
- E. mivel egyes területeken az utóbbi években elért bizonyos szintű előrelépések ellenére minden második nő tapasztalta meg élete során a szexuális zaklatás egy vagy több

¹ ICPD cselekvési program, 7.2. és 7.3. pont.

formáját, és az Unióban a nők egyharmada szenvedett el életében fizikai és/vagy szexuális erőszakot 15 éves kora után¹; mivel az Unió határain belül közel 500 000 nő esett át a női nemi szerv megcsönkítésén², és mivel a nők és lányok elleni erőszak a nemek közötti egyenlőség egyik jelentős akadályát képezi és az alapvető jogok megsértését jelenti, és továbbra is az Unión belüli emberi jogi jogsértések egyik leggyakoribb formája;

- F. mivel – amint az az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által 2014-ben végzett felmérésből kiderül – az erőszak áldozatává váló nők többsége nem jelenti a vele történeteket a rendőrségen;
- G. mivel az európai jog nem tartalmazza kifejezetten, hogy a nők elleni erőszak a nemi alapú megkülönböztetés egyik formája, és az csak három (a spanyol, a svéd és a német) nemzeti jogrendszerben van jelen, aminek következtében a nők elleni erőszakot nem tekintik a tényleges egyenlőséget érintő problémának; mivel a tagállamok eseti alapú megközelítést alkalmaznak a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak fogalommeghatározása tekintetében, és a meghatározások a nemzeti jogrendszerekben igen eltérőek, ami lehetetlenné teszi az adatok összehasonlítását;
- H. mivel jóllehet az elkövetett bűncselekményekkel arányos büntetések bizonyára visszatartó erejűek az alapjogok megsértésével szemben, az elsődleges cél továbbra is sokkal inkább a (nevelési és kulturális intézkedések révén megvalósuló) megelőzés, semmint az utólagos cselekvés;
- I. mivel a nők elleni erőszak az alapvető jogok megsértésének legelterjedtebb formája az Európai Unióban és a világ többi részén, és mivel ez életkortól, iskolázottságtól, jövedelemtől, társadalmi helyzettől és származási vagy lakhely szerinti országtól függetlenül a társadalom valamennyi rétegét érinti, és a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadályát képezi;
- J. mivel a nők és lányok által elszenvedett erőszak fizikai és pszichológiai bántalmazást, nemi erőszakot, gyermekbántalmazást, vallási vagy egyéb meggyőződéssel összefüggő bántalmazást, szexuális molesztálást és fenyegető zaklatást, valamint családon belüli erőszakot foglal magában, többek között az új technológiák és az internet miatt nögyülődő kifejezések, fenyegetések és online gyalázkodások formájában, és mivel néhány esetben ezek az erőszakos cselekedetek asszonygyilkosságba és/vagy úgynevezett becsületbeli bűncselekményekbe torkollnak, amelyek az ENSZ meghatározásában a nők alapvető jogai megsértésének minősülnek a méltóság, az egyenlő bánásmód és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés szempontjából; mivel a nőknek és a lányoknak joguk van az összes alapvető szabadság egyforma gyakorlásához és védelméhez politikai, gazdasági,

¹ Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA), „Nőkkel szembeni erőszak: az Unió egészére kiterjedő felmérés – Főbb eredmények” (2014)
http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-vaw-survey-main-results_en.pdf

² Amint az az Európai Bizottság „European Commission actions to combat violence against women” [Az Európai Bizottság fellépései a nők elleni erőszak leküzdéséért] című, 2015. januári tanulmányában olvasható.

társadalmi, kulturális és állampolgári téren és minden más területen¹;

- K. mivel az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés emberi jog, és a férfiak és a nők igazságszolgáltatáshoz való egyenlő hozzáférése alapvető fontosságú a nemek közötti egyenlőség eléréséhez; mivel a nők az igazságszolgáltatás tekintetében gyakran szembesülnek egyrészt társadalmi-gazdasági akadályokkal – ideértve a gazdasági függést, az anyagi források vagy a jogi segítségnyújtás hiányát, valamint a félelemhez és szégyenérzethez vezető kulturális sztereotípiákat –, másrészt eljárási akadályokkal, például hosszadalmas büntetőeljárásokkal, megkülönböztető gyakorlatokkal, valamint a büntető ítéletek alacsony arányával; mivel a fogyatékossgal élő, a vidéki, a kisebbségi, a migráns, a menekült, illetve az LMBTI nők és lányok a többi nőhöz képest erőteljesebb intézményi előítéletekkel szembesülhetnek az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés terén;
- L. mivel a nők és gyermekek kereskedelme és szexuális kizsákmányolása egyértelműen sérti az emberi jogokat, az emberi méltóságot, valamint a jog és a demokrácia alapelveit; mivel napjainkban a nők a növekvő gazdasági bizonytalanság, valamint a munkanélküliség és a szegénység fokozottabb veszélye miatt jobban ki vannak szolgáltatva e fenyegetéseknek;
- M. mivel a hagyományosan nemek szerint szegregált munkaerőpiacon tartósan fennálló nemek közötti bér- és nyugdíjszakadék összetett okai közé tartozik a munka és a családi élet összehangolásának nehézsége, valamint a nők készségeinek és munkájának alulértékelése;
- N. mivel a nemi alapú megkülönböztetés hatással van a nők, különösen az idősebb nők, a gyermeküket egyedül nevelő szülők, a fogyatékossgal élő nők, a migráns nők, valamint az etnikai és a kulturális kisebbségekhez tartozó nők munkaerő-piaci részvételére;
- O. mivel az internethez való tömeges hozzáférés még több lehetőséget kínál a nők fizikai és pszichológiai bántalmazására, ideértve az internetes zaklatást is;
- P. mivel a nemi alapú megkülönböztetések továbbra is jelen vannak és súlyosan kihatnak a magánéletre, a családi életre és a munkahelyi körülményekre gyakran az oktatás, a képzés és a szolgáltatások területén; mivel a nők gyakran válnak a nemi alapú megkülönböztetésen túl például etnikai származáson, meggyőződésen, társadalmi osztályhoz való tartozáson, szexuális irányultságon, valláson vagy fogyatékossgal alapuló halmozott megkülönböztetés áldozataivá;
- Q. mivel a gazdasági válság és a számos tagállamban végrehajtott megszorító politikák nyomán csökkentek a rendelkezésre álló költségvetések és a nők elleni erőszak áldozatainak támogatását célzó közszolgáltatások, ami nemcsak kedvezőtlen hatással járt, hanem aláásta az alapvető jogokat, valamint a nőket a szegénység, a kirekesztés, a megkülönböztetés és az erőszak fokozott kockázatának tette ki;

1. sürgeti a Bizottságot, hogy a Parlament 2015. március 10-i kérésének² megfelelően az EU

¹A nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. december 20-i ENSZ-nyilatkozat (A/RES/48/104) 1. cikke.

²Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0050.

alapvető jogokkal kapcsolatos belső és külső politikája közötti összhang biztosítása érdekében a következő uniós egészségügyi stratégiájába alapvető emberi jogokként foglalja bele a szexuális és a reprodukív egészséget és jogokat;

2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el a biztonságos és korszerű fogamzásgátláshoz és az iskolákon belüli szexuális felvilágosításhoz való hozzáférés jogát;
3. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a nők szexuális és reprodukív egészségének és jogainak tiszteletben tartásával és védelmével kapcsolatos nemzeti stratégiák megvalósítását; ismételten hangsúlyozza az Uniónak a témával kapcsolatos figyelemfelhívás és a bevált gyakorlatok népszerűsítése területén betöltött szerepét, mivel az egészség olyan alapvető emberi jog, amely nélkülözhetetlen az egyéb emberi jogok gyakorlásához;
4. kéri a Bizottságot, hogy javasoljon olyan konkrét intézkedéseket, amelyeket a tagállamok a halmozott megkülönböztetés leküzdése érdekében elfogadhatnak;
5. kéri a Bizottságot, hogy mozdítson elő a nemi alapú erőszak és a homofóbia minden formájával szembeni fellépésre irányuló stratégiát és cselekvési tervet, megerősítve a megelőzést és biztosítva az áldozatok védelmét és támogatását, különös figyelmet fordítva a sérülékenyebb csoportokra, mint a kiskorúakra, az idősekre, a fogyatékossgal élő személyekre, a menekültekre, a menedékkérőkre és a megkülönböztetés áldozataira; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy 2015 utáni időszakra szóló, nemek közötti egyenlőségre vonatkozó konkrét és ambiciózus stratégiát;
6. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre támogatóközpont- és menhelyhálózatokat az emberkereskedelem és prostitúció áldozataivá vált nők számára, biztosítva számukra a pszichológiai, orvosi, szociális és jogi segítségnyújtást, valamint előmozdítva az áldozatok stabil és jogokkal járó munkahelyen való elhelyezkedését;
7. határozottan elítéli a nők ellen elkövetett valamennyi pszichológiai és fizikai erőszakot, ideértve a szexuális erőszakot is; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy biztosítsanak segítségnyújtást és védelmet az áldozatok számára;
8. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelvet és az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelvet;
9. véleménye szerint a nők elleni erőszak, például a becsületgyilkosság, a gyermekházasság, az emberkereskedelem, a női nemi szervek megcsonkítása, a családon belüli erőszak az emberi jogok súlyos megsértését jelentik, amelyek semmilyen esetben sem igazolhatók a vallás, a kultúra vagy a hagyományok alapján;
10. hangsúlyozza, hogy a nők elleni erőszak és a büntetlenség tényleges leküzdése érdekében a nőkkel és a lányokkal kapcsolatos társadalmi hozzáállás megváltoztatására van szükség, mivel a nőket túl gyakran alárendelt szerepekben ábrázolják, az ellenük irányuló erőszakot pedig túl gyakran elnézik, vagy alábecsülik annak súlyát;

11. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak könnyebb hozzáférést az igazságszolgáltatáshoz az erőszak áldozatává vált nők számára, valamint mozdítsák elő a bevált gyakorlatok cseréjét;
12. hangsúlyozza, hogy gazdasági-társadalmi és eljárási szempontból egyaránt kezelni kell az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés tagállamokon belüli, nemek szerinti akadályait, valamint sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket ezek felszámolására; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés akadályai tekintetében javítsák a nemek szerint lebontott adatok gyűjtését;
13. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ratifikálják az Isztambuli Egyezményt, amely hatékony eszköz a nők és lányok elleni erőszak, többek között a párkapcsolaton belüli nemi erőszak, a családon belüli erőszak és a női nemi szervek megcsonkítása átfogó kezeléséhez;
14. mély aggodalmának ad hangot a női nemi szervek megcsonkításának továbbra is fennálló gyakorlata miatt, amely a nők és lányok elleni erőszak súlyos formája, és megengedhetetlenül sérti a testi épséghez való jogukat; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy tanúsítsanak maximális odafigyelést, és lépjenek fel a területükön folytatott hasonló gyakorlatokkal szemben azok mielőbbi felszámolása érdekében; kéri különösen a tagállamokat, hogy a migránsokkal kapcsolatba kerülő szakemberek kiképzése révén alkalmazzanak határozott és visszatartó erejű megközelítést, hatékonyan és szisztematikusan eljárva és szankciókat alkalmazva a női nemi szervek megcsonkításának elkövetőivel szemben, és e tekintetben zéró toleranciára van szükség; hangsúlyozza, hogy ennek az érintett csoportokra irányuló információs és figyelemfelhívó kampányokkal párhuzamosan kell történnie; üdvözli, hogy az uniós menekültügyi jogszabályok a női nemi szervek megcsonkításának áldozatait veszélyeztetett személyeknek tekinti, és a női nemi szervek megcsonkítását a menedékjog iránti kérelmek elbírálásakor mérlegelendő kritériumok közé sorolja;
15. felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőséget figyelembe véve vizsgálják meg a javasolt vagy végrehajtott megszorító intézkedések alapvető jogokra gyakorolt hatását, szem előtt tartva a megszorító intézkedések nőket érintő aránytalan következményeit; felhívja az uniós intézményeket, hogy hozzanak azonnali korrekciós intézkedéseket azokban az esetekben, amelyekben a megszorító intézkedések kedvezőtlen hatással voltak a nők gazdasági, szociális és kulturális jogaira;
16. rámutat, hogy az összes munkaerő-piaci szegmensben még mindig túlságosan sok nő válik szexuális zaklatás áldozatává a munkahelyén; felszólítja a tagállamokat, hogy folytassanak ezzel kapcsolatos figyelemfelhívó kampányokat, a magánszektorra és a közzsférára irányulóan egyaránt; kéri továbbá a tagállamokat, hogy lépjenek fel az e téren tapasztalható büntetlenséggel szemben;
17. aggodalmának ad hangot a nőknek a döntéshozatali folyamatokban, a vállalkozásokban és azok igazgatótanácsaiban, a tudomány és a politika területén tapasztalható nemzeti, nemzetközi (nagy vállalatok, nemzeti és európai választások), de különösen helyi szintű alulreprezentáltsága láttán; kéri a nők szakmai fejlődésükben és vezető beosztások elérésére irányuló erőfeszítéseikben való támogatását, és felszólítja az uniós intézményeket, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet azokra az adatokra, amelyek szerint a

tőzsdén jegyzett legnagyobb uniós vállalatok igazgatótanácsi tagjainak csupán 17,8%-a nő;

18. üdvözli, hogy az Alapjogi Charta alkalmazásáról szóló jelentés külön bekezdést szentel a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról szóló irányelvnek, amely az alapvető jogok előmozdításának eszközéül szolgál a nők és férfiak közötti, igazgatótanácsokon belüli tényleges egyenlőség megvalósítása érdekében;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy hívja fel a figyelmet arra, hogy a nők elleni hátrányos megkülönböztetés minden formájának felszámolása érdekében elő kell mozdítani a tisztelet és a tolerancia kultúráját;
20. rámutat, hogy a posztgraduális végzettséggel rendelkezők több mint fele nő; úgy véli, hogy amíg a magas döntéshozatali pozíciókban a nők és a férfiak nincsenek egyenlő arányban képviselve, e tekintetben pozitív megkülönböztetést biztosító intézkedéseket kell hozni; felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a nők magas szintű pozíciókba való kinevezésének előmozdítása érdekében;
21. rámutat, hogy a férfiak és nők közötti bérszakadék megengedhetetlen megkülönböztetésnek minősül, és ellentétes az uniós szerződésekkel (az EUMSZ 157. cikke); sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Unióban a nők ugyanazért a munkáért átlagosan még mindig 16%-kal alacsonyabb bért kapnak, mint a férfiak; kéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy a munkaerőpiac valamennyi szegmensében tartsák tiszteletben az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvét;
22. felhívja a Bizottságot, hogy a nemek szerinti bontásban rendelkezésre álló adatok alapján kövesse nyomon az alapvető jogok uniós helyzetét;
23. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó nemzeti intézmények számára biztosítsanak függetlenséget és pénzügyi autonómiát annak érdekében, hogy fel tudják venni a szükséges személyzetet és hatékony munkát tudjanak végezni; rámutat annak fontosságára, hogy a tagállamok a nemek közötti egyenlőségre irányuló tevékenységük során együttműködjenek az Európai Parlamenttel az egyenlőség előmozdítására, a nők elleni erőszak leküzdésére, valamint a nők magasabb szintű társadalmi befogadásának elérésére vonatkozó cselekvési terveknek és célzott ajánlásoknak a nők lakóhelye szerinti tagállamtól független végrehajtása érdekében;
24. felhívja az Európai Bizottságot, hogy növelje a tagállamok és az elismert tapasztalatokkal rendelkező nem kormányzati szervezetek közötti, az emberkereskedelem és a prostitúció áldozataivá vált nőket segítő projektekhez és partnerségekhez nyújtott finanszírozást;
25. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a demográfiai fejleményeket és a háztartások méretének és összetételének a változásait költségvetési politikájuk, valamint szociális biztonsági és közszolgáltatásaik kialakításakor; megjegyzi, hogy az uniós tagállamok túlnyomó részében egyre több az egyfős háztartás, de a szakpolitikák többnyire közvetve vagy közvetlenül megkülönböztető módon kezelik azokat és indokolatlanul hátrányos helyzetet teremtenek számukra; úgy véli, hogy az embereket nem szabad jutalmazni vagy büntetni azért, hogy milyen méretű vagy

összetételű háztartásban élnek; ezért felszólít arra, hogy a szakpolitikák függetlenek legyenek a háztartások méretétől és összetételétől;

26. felszólítja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy működjenek együtt a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével (EIGE) és az Alapjogi Ügynökséggel azon közös akarat jegyében, hogy közösen tudjanak fellépni a nemi alapú erőszak és megkülönböztetés ellen;
27. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a közösségi médiában jelen lévő, internetes zaklatásaikkal a nőket aránytalanul nagy arányban célba vevő „trollok” elleni válaszlépéseiket;
28. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el és mozdítsák elő a formális és az informális oktatás szerepét a nemek közötti egyenlőségnek a nők és az LMBTI identitású személyek emancipációjának elősegítése és ezáltal alapvető jogainak védelme révén történő megvalósítása tekintetében;
29. kéri a tagállamokat, hogy vizsgálják felül nemzeti jogszabályaikat a nők megkülönböztetését maguk után vonó rendelkezések hatályon kívül helyezése érdekében, amint az nemrégiben az egyik tagállam nemzeti nyugdíjrendszerére vonatkozó rendelkezések esetében történt, amelyek az adott személy nemétől, és a női kérelmezők esetében a felnevelt gyermekek számától függően eltérően határozták meg a „rendes nyugdíjkorhatárt”¹;
30. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy ismerjék el a nők és lányok testi épséghez és önálló döntéshozatalhoz való elidegeníthetetlen jogát.

¹Az Európai Unió Bíróságának C-401/11. sz. Blanka Soukupová kontra Ministerstvo zemědělství ügyben hozott 2013. április 11-i ítélete. EU:C:2013:223.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.5.2015
A zárószavazás eredménye	+: 27 -: 5 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Daniela Aiuto, Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Ángela Vallina, Beatrix von Storch, Anna Záborská, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Rosa Estaràs Ferragut, Constance Le Grip, Georg Mayer, Branislav Škripek, Monika Vana, Julie Ward
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Isabella Adinolfi

5.5.2015

VÉLEMÉNY A PETÍCIÓS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2013–2014)
(2014/2254(INI))

A vélemény előadója: Soledad Cabezón Ruiz

JAVASLATOK

A Petíciós Bizottság felhívja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a megkülönböztetés tilalmáról és az uniós polgárságról szóló II. részére, valamint az Alapjogi Chartára,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 227. cikkében foglalt petíciós jogra, valamint eljárási szabályzata 215–218. cikkeire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 53. cikkére,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság tanácskozásairól szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a „2013. évi jelentés az uniós polgárságról – Uniós polgárok: az Ön jogai, az Ön jövője” című 2013. május 8-i bizottsági jelentésre (COM(2013)0269),
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága 2014. december 18-án közzétett, 2/13. számú véleményére az Európai Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményhez való csatlakozására vonatkozó megállapodás-tervezetről, illetve a vélemény által azonosított problémákra az Egyezmény és az uniós jog összeegyeztethetősége terén,
- A. mivel az uniós polgársággal járó jogok benne foglaltatnak az alapszerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában; mivel a Lisszaboni Szerződés megerősítette az alapvető jogok érvényesíthetőségét az uniós jog tagállami, nemzeti szintű végrehajtása tekintetében; mivel a Charta életbe lépése a Lisszaboni Szerződéssel együtt nagy

várakozásokat keltett az uniós polgárokban a megerősített jogok új korszakának kezdetével kapcsolatban Európában; mivel az Alapjogi Charta 51. cikke kimondja, hogy az uniós intézményeknek, testületeknek és ügynökségeknek tiszteletben kell tartaniuk ezeket a jogokat, be kell tartaniuk a Chartában foglalt elveket, valamint saját hatáskörükben elő kell mozdítaniuk azok alkalmazását; mivel erre a cikkre a Bizottság úgy tekint, mint amely korlátozza a Szerződések öreként végzett tevékenységét; mivel az Európai Unió csatlakozása az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményhez erősíteni fogja elkötelezettségét az alapjogok védelme iránt;

- B. mivel a demokrácia és a jogállamiság elveinek, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok egyetemességének és oszthatatlanságának, valamint az emberi méltóság tiszteletének előmozdítása nemzetközi szintén csak akkor lehet hiteles, ha ezeket az elveket teljes mértékben és maradéktalanul tiszteletben tartják és végrehajtják magukban az uniós tagállamokban; mivel az Eurobarometer felmérése szerint egyes tagállamokban az igazságszolgáltatásba vetett hit igen alacsony;
- C. mivel a Parlamenthez beérkező petíciók majdnem egyharmada a Chartában foglalt alapjogok megsértésére vonatkozó állításokat tartalmaz, olyan kérdéseket érintően, mint például az állampolgárság, a négy szabadságjog, a foglalkoztatás, a gazdasági körülmények, a környezet- és fogyasztóvédelem, az igazságszolgáltatási rendszerek, a szavazati jogok, a demokratikus részvétel, a döntéshozatal átláthatósága, a fogyatékos és a gyermekek jogai, az oktatáshoz való hozzáférés vagy a nyelvhasználat joga; mivel egyes petíciók az egészségüggyel, és az egészségügyi ellátáshoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés a gazdasági válságnak közvetlenül betudható romlásával, valamint a munkához való joggal kapcsolatos kérdéseket vetnek fel; mivel a petíciók jelzik általában a leghamarabb az alapjogok helyzetét a tagállamokban;
- D. mivel az Európai Unió Bírósága jelentős szerepet játszik az alapvető jogok védelme terén az Unióban, különösen az általános jogi alapelvek révén; mivel az Európai Unió Bírósága és az Európai Emberi Jogi Bíróság esetjoga általában összhangban áll egymással; mivel az Európai Unió Bíróságának 2014. december 18-i véleménye tükrében át kell gondolni az Európai Unió csatlakozását az emberi jogok európai egyezményéhez;
- E. mivel a petíciós jog szoros kapcsolatot hozott létre az uniós polgárok és az Európai Parlament között; mivel az európai polgári kezdeményezés új, közvetlen kapcsolatot hozott létre az uniós polgárok és az uniós intézmények között, és segítheti az alapvető és a polgári jogok fejlődését; mivel a polgári jogok magukban foglalják a petíciós jogot, mint a polgárok eszközét alapvető jogaik érvényesítésére, a Charta 44. cikkének és az EUMSZ 227. cikkének megfelelően;
- F. mivel ismeretes, hogy a nemzeti hatóságok (bírói kar, büntető szervek és a tisztviselői kar) az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt jogok és szabadságok konkrét érvényesülésének kulcsszereplői;
- G. mivel a Bizottságnak továbbra is éber figyelemmel kell kísérnie az olyan eseteket, mikor a tagállamok elmulasztják átültetni az uniós jogszabályokat a nemzeti jogba, vagy elégtelen módon ültetik át azokat; mivel az uniós polgárokat nem tájékoztatják megfelelő módon alapvető jogaikról;

- H. mivel a szakosodott intézmények, köztük a nemzeti emberi jogi intézmények vagy az esélyegyenlőségi testületek hatékonysága fontos szerepet tölt be abban, hogy a polgárok az uniós jog tagállamok általi alkalmazásának keretén belül hatékonyabban érvényesítsék alapvető jogukat;
- I. mivel a gazdasági válság és az annak következtében hozott, a közszolgáltatások és a munkavállalói jogok megnyirbálásán, a privatizáción és a közkiadások korlátozásán alapuló megszorító intézkedések negatív hatást gyakoroltak a jó minőségű oktatáshoz való, a Charta 14. cikkében említett egyetemes hozzáférésre, továbbá a méltányos és tisztességes munkához fűződő, a 31. cikkben elismert jogra, az egészséghez fűződő, a 35. cikkben elismert jogra, a tulajdonhoz fűződő, a 17. cikkben elismert jogra, valamint a szociális védelemhez és a jóléti ellátásokhoz fűződő, a 34. cikkben elismert jogra;
- J. mivel a lakóhely szerinti tagállam helyhatósági és európai parlamenti választásainak való szavazás és választhatóság joga a Charta 39. és 40. cikkében foglaltak; mivel a szabad mozgáshoz való jog gyakorlása nem akadályozhatja a fenti jogokat;
- K. mivel az Alapjogi Charta 21. cikke elismeri a megkülönböztetésmentességhez való jogot, függetlenül a megkülönböztetés okától, legyen szó akár a nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi hovatartozás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallási vagy más meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, származás, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetésről; mivel az EUMSZ 19. cikkének (1) bekezdése szerint az Unió jogszabályokat fogadhat el a megkülönböztetés konkrét típusainak leküzdésére;
- L. mivel a Charta magában foglalja a megfelelő ügyintézéshez való jogot az Unióban; mivel szerepelnek benne továbbá a három fő uniós intézmény dokumentumaihoz való hozzáférés jogai; mivel az uniós ombudsman garantálja e jogok tiszteletben tartását;
- M. mivel a fogyatékosággal élők körében a szegénység aránya – részben a foglalkoztatáshoz való korlátozott hozzáférés miatt – 70%-kal magasabb az átlagnál;
- N. mivel a Charta 37. és 38. cikkei elismerik, hogy a magas szintű környezetvédelemhez való jognak az uniós politikák megvalósításának szerves részét kell képeznie;
1. elítéli a kisebbségekkel, köztük az etnikai és nemzeti kisebbségekkel szembeni megkülönböztetést, mivel az emberi méltóságnak sérthetetlennek kell lennie; kéri, hogy a Tanács ne blokkolja a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékoságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelv (a megkülönböztetésellenes irányelv) elfogadását; hangsúlyozza, hogy megfelelően kell kezelni a legsebezhetőbb polgárok, mint például a kisebbségek egyedi szükségleteit; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy cselekedjenek hatékonyan és felelős módon annak érdekében, hogy fenntartsák az Unió értékeit azon tagállamok esetében, amelyek nem tartják be teljes mértékben a Szerződésekből eredő kötelezettségeiket a fenti területeken;
 2. sajnálja, hogy számos tagállamban olyan jogszabályokat szorgalmazznak, amelyek nehezzé vagy lehetetlenné teszik az Európai Unió Alapjogi Chartájának betartását, mivel akadályozzák a gyülekezési és az egyesülési szabadságot, továbbá a szólásszabadságot, és

a kollektív megállapodásokhoz és fellépéshez való jogot;

3. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul gondoskodjon arról, hogy a tagállamok átültessék és helyesen alkalmazzák a polgárok szabad mozgásáról szóló 2004/38/EK irányelvet, tekintettel az ezen a területen – adott esetben a házastársak vagy gyermekek által – tapasztalt problémákról szóló petíciók gyakoriságára; megjegyzi, hogy számos tagállamból növekvő számú petíció érkezik a gyermekek feletti felügyelettel kapcsolatos, határon átnyúló jellegű vitákról a Brüsszel IIa rendelet keretében, valamint konkrétan több tagállam hatóságaival kapcsolatban, amelyek megvonják olyan szülők gyermek feletti felügyeletét, akik gyakorolták az unión belüli szabad mozgáshoz való jogukat;
4. aláhúzza a Szerződések esetleges, az uniós szerződésekben foglalt alapvető jogok védelmének további megerősítését célzó megváltoztatásának szükségességét;
5. felhívja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy teljes mértékben álljanak ki a gyermekek jogainak védelme mellett a határon átnyúló családi viták során; hangsúlyozza a gyermekek jogai előmozdításának szükségességét az uniós politikák során annak biztosítása érdekében, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekét mindig szem előtt tartásák;
6. hangsúlyozza, hogy az uniós állampolgárok gyermekeinek jogait megfelelő módon védelmezni kell, nem csak az Európai Unióban, de annak határain túl is, és ezért átfogó együttműködést sürget a nem uniós északi államok gyermekjólétért felelős szervezeteivel; úgy véli, hogy az Unió minden partnerének (beleértve az EGT tagjait) ratifikálnia kellene a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló 1996. évi Hágai Egyezményt;
7. kéri, hogy kapjon nagyobb hangsúlyt a gyermekek jogainak védelme, különösen azoknak a gyermekeknek nyújtott segítséget illetően, akik külföldön élnek és elmozdítják őket otthonaikból; úgy véli, hogy a saját országukon kívül lakó családok gyermekfelügyeleti vitáit a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény alapján kell rendezni, mivel ez különös figyelmet fordít arra, hogy a gyermek megőrizze identitását;
8. kéri, hogy minden tagállam ratifikálja az Isztambuli Egyezményt, hogy 2016 a nőket erőerőszak elleni küzdelem éve lehessen;
9. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a Szerződések őreként vállalt szerepe nem korlátozódik a jogszabályok tagállami átültetésének biztosítására, hanem a jogszabályok teljes körű és helyes alkalmazására is kiterjed, különösen a polgárokat megillető alapvető jogok védelme érdekében; sajnálja, hogy az 51. cikk túlzottan korlátozó – az uniós jogszabályok érvényesítésének gyakorlását akadályozó – értelmezése a gyakorlatban szűkíti a Charta alkalmazási körét; úgy véli, hogy ezt a hozzáállást meg kellene változtatni az uniós polgároknak az alapvető jogaikkal kapcsolatos elvárásai figyelembe vétele érdekében; emlékeztet arra, hogy a polgárok elvárásai túlmutatnak a Charta szűken vett értelmezésén, és az abban foglalt jogok minél hatékonyabb érvényesítését kell célként kitűzni; sajnálja ezért, hogy a Bizottság a hatáskör hiányára hivatkozik számos petícióra adott válaszában, amelyek az alapvető jogok esetleges megsértéséről tesznek panaszt; ebben az összefüggésben ellenőrző, rendszeres értékelést folytató és ajánlások kiadásához

vezető mechanizmus létrehozását javasolja, amely elősegítené az alapvető értékek tiszteletben tartását a tagállamokban;

10. emlékeztet arra, hogy az alapvető jogok tiszteletének biztosítása kiterjed az Unió területén tartózkodó nem uniós polgárokra is, és a csoportos kiutasítások, a határozatlan ideig tartó fogva tartás az idegenrendészeti fogdákbán, vagy az alapvető egészségügyi ellátás megtagadása mind sértik az Alapjogi Chartában lefektetett elveket;
11. rámutat arra, hogy a polgárok jogorvoslathoz való hozzáférése terén joghézag áll fenn olyan esetekben, amikor a tagállamok elmulasztották, illetve késve hajtották végre a polgárokat közvetlenül érintő uniós jogszabályok átültetését; hangsúlyozza, hogy minden szinten koordinálni kell a lépéseket, amelyek az alapjogok védelmét és előmozdítását szolgálják, beleértve az uniós intézményeket, a tagállamokat, a regionális és helyi hatóságokat, a civil szervezeteket és a civil társadalmat;
12. rámutat, hogy a polgárok számára gyakran nehéz utánajárni, hogy melyik intézményhez forduljanak alapvető jogaik megsértése esetén, és hangsúlyozza a világos és hozzáférhető információk szükségességét bármilyen tanácsstalanság elkerülése érdekében az Alapjogi Charta hatáskörét és alkalmazhatóságát, vagy a jogorvoslati eljárást illetően;
13. emlékezteti a Bizottságot intézményként vállalt kötelezettségére a polgároknak az alapjogok esetleges megsértésére vonatkozó panaszai elemzésére vonatkozóan, nem csak az uniós jognak az Unió vagy a tagállamok általi alkalmazását illetően, hanem olyan helyzetekben is, amelyekben egy tagállamon belül az alapjogok védelmének terén rendszerszerű elégtelenség mutatkozik;
14. felhívja a tagállamokat, hogy a szubszidiaritás elvének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett fogadjanak el minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a minőségi egészségügyi ellátáshoz, jogorvoslathoz, szociális ellátásokhoz és jó színvonalú oktatáshoz való egyetemes hozzáférés alapvető jogát minden uniós polgár visszanyerje, különös tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztődés küszöbén álló 122 millió európai polgárra, továbbá biztosítsák, hogy a fogyatékossgal élők által tapasztalt konkrét és nem kézzelfogható akadályok felszámolásra kerüljenek; hangsúlyozza, hogy a megfizethető árú energia minden háztartás számára alapvető fontosságú, és hogy ezért célzott intézkedéseket kell bevezetni; felhívja a tagállamokat, hogy ismerjék el ezen túlmenően a környezetvédelmet mint az egészséghez való alapvető jog biztosításának kulcselemét;
15. felhívja a tagállamokat és a Tanácsot, hogy mozdítsák el a belső piacon fennálló akadályokat a szabad mozgás jogának gyakorlása elől;
16. emlékeztet arra, hogy – különösen a fogyatékossgal élők esetében – a társadalombiztosítási juttatások, a munkanélküli segély, a nyugdíjjogosultságok és az egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférés, továbbá a szakmai képesítések és felsőoktatási kreditek elismerésének hordozhatósága fontos szerepet játszik az alapvető jogok és a polgári szabadságjogok – többek között a munkavállalói mobilitás révén történő – teljes megvalósításában, amely a gazdasági válság nyomán növekedést mutatott az utóbbi években; megjegyzi azonban, hogy sok polgár még mindig problémákba ütközik e jogok érvényesítése során; megismétli, hogy az egyetemi diplomák kölcsönös elismerése

alapvető fontosságú az uniós polgárok megfelelő mobilitása érdekében;

17. kéri a tagállamokat, hogy fogadják el az annak biztosításához szükséges jogi és adminisztratív intézkedéseket, hogy minden választókorú uniós állampolgár gyakorolhassa szavazati jogát az őt érintő országos és regionális választásokon;
18. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a jogalkotási javaslatok kidolgozásakor teremtsenek egyensúlyt a terrorizmusellenes intézkedések és az alapvető jogok védelme között, hogy az utóbbiak ne sérüljenek;
19. különösen aggódik amiatt, hogy bizonyos tagállamokban nemrég olyan törvényeket fogadtak el, amelyek korlátozzák a kifejezés és a gyülekezés szabadságának elismert alapvető jogát; úgy véli, hogy az ilyen jogszabályok aláássák a polgári jogokat, és demokratikus visszafejlődést eredményeznek;
20. sajnálja és elítéli, hogy néhány tagállamban LMTBI-ellenes jogszabályok kerültek elfogadásra, amelyek korlátozzák a lesbikus, meleg, transzszexuális és biszexuális polgárok nemi irányultságon alapuló megkülönböztetéstől való mentességhez és a szólásszabadsághoz való jogát, azon túlmenően, hogy támadják minden polgár jogát ahhoz, hogy megházasodjon és családot alapítson;
21. kéri, hogy a szülési szabadságról szóló irányelv elé ne gördítsenek akadályokat a Tanácsban, mivel ez valóssá és kézzelfoghatóvá tenné a nemek közötti egyenlőséget, valamint az uniós szintű harmonizációt;
22. kéri a Bizottságot, hogy indítsa újra az európai akadálymentesítési intézkedéscsomagra vonatkozó jogalkotási kezdeményezést, egy több területet átfogó eszköz formájában, amely növelheti a fogyatékossgal élők számára biztosított védelmet és biztosítja az őket érintő összes uniós politika kohézióját;
23. kéri a Bizottságot, hogy lépjen előre a jó adminisztrációhoz való jog konszolidációja terén, jogilag kötelező érvényű rendeletté téve a helyes hivatali magatartás uniós kódexét;
24. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy politikáik révén biztosítsák az alapvető jogok megfelelő tiszteletben tartását, garانتálását, védelmét, érvényesítését és továbbfejlesztését az EU-ban; kéri a tagállamokat, hogy folytassák a petíciós jog és az ombudsmanhoz fordulás jogának elismerésére irányuló erőfeszítéseiket, mivel ezek a polgárok eszközei jogaik érvényesítésére;
25. aggodalmát fejezi ki az évi több száz beérkező petíció alapján az uniós környezetvédelmi szabályozás – köztük a környezeti hatásvizsgálatról szóló és a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló irányelvek – betűjének és szellemének tényleges tagállami végrehajtása elégtelenségeit illetően; kéri a Bizottságot, hogy törekedjen szigorúbb felügyeletre a vonatkozó eljárások tartalmát illetően, különösen akkor, ha konkrét esetekre vonatkozó petíciók kerülnek benyújtásra;
26. hangsúlyozza a Lisszaboni Szerződés által bevezetett új polgári jog, az európai polgári kezdeményezés fontosságát, amelynek célja a részvételi demokrácia növelése az Unióban; hangsúlyozza az európai polgári kezdeményezés fontosságát mint olyan hathatós

eszközét, amely közvetlen demokratikus jogot ad az európai polgárok kezébe, amely révén – a petíciók az Európai Parlamenthez való benyújtásán és az európai ombudsmannál való jogorvoslaton túlmenően – hozzájárulhatnak az uniós döntéshozatali folyamathoz;

27. felhívja a Bizottságot, hogy polgárbarát megközelítés kialakításával erősítse meg az európai polgári kezdeményezés szerepét, az eszköz elégtelenségeinek kiküszöbölése révén, amelyre a 211/2018. sz. rendelet során következő felülvizsgálata során kerülhet sor, ugyanakkor hatékonyabbá téve a polgári kezdeményezésről és annak az uniós jogalkotási folyamatra gyakorolt hatásáról a polgároknak szóló tájékoztató kampányokat;
28. felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy biztosítsák a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok egyetemességének és oszthatatlanságának, valamint az emberi méltóság tiszteletét mind a tagállamokban, mind a nemzetközi szinten;
29. támogatja a nemzeti bírúk – a polgári jogok érvényesítésének kulcsszereplői – képzésére szolgáló uniós programot; figyelmeztet arra, hogy a nemzeti bíróságokon folyó perek elfogadhatatlan ideig való elhúzódása aláássa a hatékony jogorvoslathoz való jogot; hangot ad abbéli véleményének, hogy a törvény előtti egyenlőség és az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférés elveinek tiszteletben tartása érdekében minden tagállamban meg kell szüntetni az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés társadalmi-gazdasági akadályait, köztük a túlzottan magas bírósági eljárási illetékeket és adókat; rámutat, hogy jogi bizonytalanságot szül a tagállamok bármely visszamenőleges törvénykezése, valamint az ugyanazon a szabályozási területen tett folytonos változtatások, amelyek de facto akadályozzák a jogorvoslathoz való hozzáférést; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el minden szükséges intézkedést az igazságszolgáltatáshoz való egyetemes hozzáférés alapvető joga végrehajtásának, valamint a független, méltányos, hatékony, részrehajlás nélküli, és igazságos, ésszerű határidőkön belüli igazságszolgáltatási eljárások biztosítása érdekében;
30. kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe „Az igazságszolgáltatás értékelése büntetőjogi és jogállamisággal kapcsolatos szempontok alapján” című 2014. február 17-i Göncz-jelentést, amely bírálja a rendelkezésre álló adatok hiányát a nemzeti igazságszolgáltatási rendszerekről, és ezért felhívja a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt az Unió és az Európa Tanács intézményeivel, és rendszeresen gyűjtsenek és bocsássanak rendelkezésre elfogulatlan, megbízható, objektív és összevethető adatokat igazságszolgáltatási rendszereikről; szorgalmazza hatékony mechanizmus kialakítását a tagállamok uniós alapelveknek való megfelelésének rendszeres értékelésére, az EUSZ 2. cikkének megfelelően, amely alapot teremtene egy korai előrejelző eszköz számára, és hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak joga van az Európai Unió Bírósága elé idézni azt a tagállamot, amely nem tesz eleget a Szerződésekből fakadó kötelezettségeinek;
31. üdvözlí a Bizottság által működtetett európai igazságügyi portált, amely információkat szolgáltat a szakmabeliek és a nagyközönség számára az igazságügyi rendszerekről, és amely az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javításának gyakorlati eszköze, külön szekcióval az alapvető jogokról, amelynek célja, hogy tájékoztassa a polgárokat, hogy hová fordulhatnak alapvető jogaik megsértése esetén.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	16.4.2015
A zárószavazás eredménye	+ : 30 - : 0 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marina Albiol Guzmán, Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Heinz K. Becker, Soledad Cabezón Ruiz, Andrea Cozzolino, Pál Csáky, Miriam Dalli, Eleonora Evi, Sylvie Goddyn, Peter Jahr, Rikke Karlsson, Jude Kirton-Darling, Svetoslav Hristov Malinov, Notis Marias, Edouard Martin, Roberta Metsola, Julia Pitera, Gabriele Preuß, Laurențiu Rebega, Sofia Sakorafa, Jarosław Wałęsa, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Michela Giuffrida, Jérôme Lavrilleux, Josep-Maria Terricabras, Ángela Vallina, Rainer Wieland
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Isabella Adinolfi, Paul Brannen

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	2.7.2015
A zárószavazás eredménye	+: 32 -: 25 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Martina Anderson, Heinz K. Becker, Michał Boni, Ignazio Corrao, Rachida Dati, Frank Engel, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Iliana Iotova, Eva Joly, Timothy Kirkhope, Barbara Kudrycka, Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Louis Michel, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Udo Voigt, Josef Weidenholzer
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Laura Agea, Marina Albiol Guzmán, Carlos Coelho, Pál Csáky, Miriam Dalli, Gérard Deprez, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Marek Jurek, Jeroen Lenaers, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Angelika Mlinar, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Kati Piri, Barbara Spinelli, Jaromír Štětina, Josep-Maria Terricabras, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Elissavet Vozemberg
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Daniela Aiuto, Jude Kirton-Darling, Momchil Nekov, Charles Tannock, Romana Tomc, Mihai Țurcanu

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

[32]	+
ALDE	Gérard Deprez, Nathalie Griesbeck, Louis Michel, Angelika Mlinar, Maite Pagazaurtundúa Ruiz
ECR	
EFDD	Laura Agea, Daniela Aiuto, Ignazio Corrao, Laura Ferrara
EFN	
EPP	
GREENS/EFA	Eva Joly, Ulrike Lunacek, Judith Sargentini, Josep-Maria Terricabras,
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Martina Anderson, Barbara Spinelli, Marie-Christine Vergiat
NI	Juan Fernando López Aguilar
S&D	Miriam Dalli, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Iliana Iotova, Jude Kirton-Darling, Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Andrejs Mamikins, Momchil Nekov, Péter Niedermüller, Kati Piri, Birgit Sippel

[25]	-
ALDE	
ECR	Jussi Halla-aho, Marek Jurek, Timothy Kirkhope, Branislav Škripek, Helga Stevens, Charles Tannock
EFDD	
EFN	Lorenzo Fontana
EPP	Heinz K. Becker, Michal Boni, Carlos Coelho, Pál Csáky, Rachida Dati, Frank Engel, Kinga Gál, Brice Hortefeux, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Barbara Kudrycka, Jeroen Lenaers, Monica Macovei, Jaromír Štětina, Csaba Sógor, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Romana Tomc, Mihai Țurcanu, Elissavet Vozemberg
GREENS/EFA	
GUE/NGL	
S&D	

[1]	0

NI	VOIGT UDO
----	-----------

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik